

Δημοκρατικοί

ΟΙ ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ, ΚΟΜΜΑ ΠΟΛΙΤΩΝ, ΚΟΜΜΑ ΛΥΣΕΩΝ

Περιεχόμενα

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ	3
ΚΕΦ.1: Η σημερινή συγκυρία.....	3
ΚΕΦ.2: Σκοτεινές τάσεις	4
ΚΕΦ.3 : Οι αξίες που εμπυχώνουν την πολιτική μας πρωτοβουλία	5
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: Το πολιτικό σχέδιο για μια Ελλάδα με δικαιοσύνη και προοπτικές	7
Η μεταρρυθμιστική μας πρόταση στηρίζεται:.....	7
ΚΕΦ.4 : Ριζικές πολιτικές μεταρρυθμίσεις	7
ΚΕΦ. 5 : Ανεξάρτητο σύστημα λογοδοσίας της κυβέρνησης	8
ΚΕΦ. 6 : Αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης.....	8
ΚΕΦ. 7 : Δικαιοσύνη	10
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ : Κοινωνική Πολιτική: οι τρεις αναδιανομές.....	12
ΚΕΦ. 8 : Κοινωνικό κράτος.....	12
ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ: προς τις γυναίκες, τα παιδιά, την οικογένεια και τους νέους .	13
ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ: προς το περιβάλλον	17
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	20
ΚΕΦ.9 : Παιδεία.....	20
Ανώτατη Εκπαίδευση	20

Μέση Εκπαίδευση	21
Προσχολική Αγωγή και Στοιχειώδης Εκπαίδευση.....	22
Επανάδρυσή των πρότυπων σχολείων.....	23
Αξιολόγηση και Αυτο-αξιολόγηση	24
ΚΕΦ.10 : Πολιτισμός.....	25
ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ : ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.....	27
ΚΕΦ.11 : ΑΜΕΣΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ	27
ΚΕΦ.12 : ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ:	29
Επενδύσεις- Προσέλκυση ξένων επενδύσεων.....	29
Βιομηχανία- Έμφαση στις τεχνολογίες αιχμής	29
Αγροτικός τομέας.....	29
Τουρισμός- Ενίσχυση του συγκριτικού πλεονεκτήματός μας	30
Πράσινη Οικονομία	30
Μεταρρυθμίσεις για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα	31
Εθνικός Χωροταξικός Σχεδιασμός.....	31
Περιφερειακή ανάπτυξη- Μεταφορά πόρων	31
Μεταρρυθμίσεις για μια ανταγωνιστική οικονομία.....	32
ΚΕΦ.13 : ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ- ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ	34
ΚΕΦ.14 : ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.....	35
ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ : ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ	35
ΚΕΦ.16 : Γεωπολιτική-Γεωστρατηγική αντίληψη	35
ΚΕΦ.16 : Εθνική άμυνα και δημόσια τάξη.....	39
Εθνική Άμυνα	39
Δημόσια Τάξη.....	40
ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ: ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ	42
ΚΕΦ.17 : ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ.....	42
ΚΕΦ.18 : Μεταναστευτική Πολιτική.....	42
ΚΕΦ.19 : Διακριτοί ρόλοι μεταξύ Εκκλησίας και κράτους.....	44

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

ΚΕΦ.1: Η σημερινή συγκυρία

Τριάντα πέντε χρόνια μετά την Μεταπολίτευση του 1974, η Ελλάδα βρίσκεται σε βαθιά κοινωνική, οικονομική και πολιτική κρίση. Το πολιτικό σύστημα έχει πλέον εξαντλήσει την δυναμική του και τις εφεδρείες του. Οι σημερινές πολιτικές δυνάμεις αδυνατούν να επιλύσουν οποιοδήποτε πρόβλημα. Τα δύο κόμματα εξουσίας έχουν αποτύχει ακόμη και στην διεκπεραίωση των στοιχειωδέστερων καθηκόντων τους, όπως η προστασία της ακεραιότητας των πολιτών και η τήρηση της έννομης τάξης. Αποτελούν βασικό συντελεστή της πολύπλευρης κρίσης που βιώνει η ελληνική κοινωνία, ενώ τα λοιπά σημερινά κόμματα έχουν αποκοπεί από τα κύρια ρεύματα της κοινωνίας και δεν διαθέτουν εναλλακτική πρόταση εξουσίας. Όλα τα υπάρχοντα κόμματα έχουν παύσει να ανανεώνονται και έχουν μεταβληθεί σε κλειστά, ολιγαρχικά, προσωποπαγή ή οικογενειοκρατικά συστήματα, ιστορικά ξεπερασμένα, με βασικό στόχο την νομή της εξουσίας.

Οι κρατικοί μηχανισμοί έχουν εξελιχθεί σε κομματικά φέουδα των πολιτικών δυνάμεων και αδυνατούν να εκπληρώσουν την βασική αποστολή τους, που είναι η επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων και η εξυπηρέτηση των πολιτών. Χαρακτηρίζονται από γραφειοκρατική αρτηριοσκλήρωση, αναποτελεσματικότητα και διαφθορά, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη οιαδήποτε αναγκαία κρατική πρωτοβουλία και παρέμβαση στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Το κοινωνικό κράτος αδυνατεί να προστατεύσει αποτελεσματικά τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Ο παραγωγικός ιστός της χώρας, η βιομηχανία, η βιοτεχνία, η γεωργία, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αποψιλώνονται. Η ανταγωνιστικότητα της χώρας βρίσκεται στο ναδίρ, με αποτέλεσμα σήμερα οι Έλληνες εργαζόμενοι και οι ελληνικές παραγωγικές επιχειρήσεις να βρίσκονται ανέτοιμες να αντιμετωπίσουν και να εκμεταλλευτούν τις ευκαιρίες των νέων συνθηκών, που ορίζονται από την ανάπτυξη της τεχνολογίας και της επιστήμης και τις δυσκολίες που προκύπτουν από την παγκοσμιοποίηση. Η εκπαίδευση, η υγειονομική περίθαλψη και η ασφάλιση, αντί να προάγουν την ευημερία, αναπαράγουν τις κοινωνικές ανισότητες. Το ασφαλιστικό σύστημα, αφού λειτούργησε επί δεκαετίες ως μηχανισμός κάλυψης των κρατικών ελλειμμάτων, απειλείται σήμερα με κατάρρευση. Η παραοικονομία και τα παράνομα έσοδα από παράνομες έως εγκληματικές δραστηριότητες (εκμετάλλευση ανθρώπων, διαφθορά, εμπόριο ναρκωτικών, λαθρεμπόριο, νοθείες κλπ.) αποτελούν ως μη όφειλαν ένα σημαντικό τμήμα του ΑΕΠ.

Πρώτη διάσταση όλων αυτών είναι η δημιουργία κυκλωμάτων που διαθέτουν οικονομικούς πόρους και προσβάσεις ώστε να επηρεάζουν πολιτικές, δικαστικές και οικονομικές αποφάσεις.

Δεύτερη διάσταση είναι η παραποίηση των επισήμων οικονομικών δεικτών, με αποτέλεσμα να παραπλανάται η κοινή γνώμη σε μία σειρά ζητημάτων: έτσι, π. χ. , αν το σύνολο του «μαύρου χρήματος» (παραοικονομία και παράνομες οικονομικές δραστηριότητες) εγγίζει το ήμισυ του ΑΕΠ, το χρέος της χώρας είναι στην πραγματικότητα πολύ μικρότερο του επισήμου 105% (φθάνει στο 70% του «πραγματικού» ΑΕΠ), οι δαπάνες για το κοινωνικό κράτος πολύ μικρότερες από ό,τι δηλώνουν τα επίσημα στοιχεία και ταυτόχρονα, οι ανισότητες πολύ μεγαλύτερες .

Στα βασικά ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, οι διαδοχικές κυβερνήσεις της χώρας σύρονται πίσω από τα γεγονότα αντί να τα προβλέπουν, είναι απύσυχες από τα μεγάλα διεθνή κέντρα αποφάσεων, επικαλούνται τα εθνικά μας δίκαια χωρίς να συμμετέχουν ενεργά ως παίκτες στο διεθνές γίγνεσθαι. Ακολουθούν ατελέσφορη πολιτική κατευνασμού του τουρκικού αναθεωρητισμού και επεκτατισμού αντί να αξιοποιήσουν την ελληνική συμμετοχή στους συμμαχικούς θεσμούς και στα διεθνή όργανα, κι έφτασαν στο σημείο να συρθούν στην αμήχανη και αδιέξοδη θέση της προώθησης της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ, με εκκρεμείς τις ελληνοτουρκικές διαφορές.

Σε ό, τι αφορά την συμμετοχή της χώρας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, οι πολιτικές μας ηγεσίες έκαναν το μοιραίο λάθος να επενδύσουν αποκλειστικά σε μια παθητική και παρακολουθηματική συμμετοχή και εγκατέλειψαν ουσιαστικά την ανάγκη δημιουργίας των εσωτερικών εκείνων όρων που θα καθιστούσαν βιώσιμη τη μεταρρυθμιστική πορεία της χώρας.

Το πολιτικό προσωπικό, αντί να σχεδιάζει υπεύθυνα και μακροπρόθεσμα το μέλλον της χώρας και την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της, ασχολείται με την επίλυση των προβλημάτων των παραγόντων που του διασφαλίζουν χρήμα και προβολή, αγαθά που θεωρούνται τα μόνα κρίσιμα για την επανεκλογή του. Ο λαός θεωρείται αμελητέος· όσοι διανέμουν πλούτο και προβολή θεωρούνται το άπαν. Η κοινωνική συνοχή παραβλέπεται. Η αξιοπρέπεια των πολιτών περιφρονείται. Οι ανισότητες παγιώνονται. Η εσωστρέφεια κυριαρχεί.

ΚΕΦ.2: Σκοτεινές τάσεις

Παράλληλα με αυτά τα μεγάλα προβλήματα, εξελίσσονται σε ανησυχητικό βαθμό δύο πολύ αρνητικές προοπτικές, που εφόσον δεν αντιμετωπισθούν με ριζικό τρόπο είναι μαθηματικά βέβαιο πως σε ορατό χρονικό ορίζοντα θα υπονομεύσουν τους ίδιους τους όρους ύπαρξης του ελληνικού κράτους. Οι δύο αυτές «σκοτεινές τάσεις» είναι η οικολογική κατάρρευση του ελληνικού χώρου και η μείωση του ελληνικού πληθυσμού.

Οι ανεπανόρθωτες πλευρές της περιβαλλοντολογικής κατάρρευσης είναι:

- η ερημοποίηση, που απειλεί την ελληνική ύπαιθρο και αποτελεί ήδη εξελισσόμενη πραγματικότητα σε πολλές περιοχές,
- η λειψυδρία και η υποβάθμιση της ποιότητας των υδατικών μας πόρων,
- οι ανατροπές στη σύσταση και την ποιότητα της ελληνικής χλωρίδας (ιδιαίτερα του μεσογειακού δάσους) και πανίδας (ιδιαίτερα της ιχθυοπανίδας).

Παράλληλα, ο ελληνικός πληθυσμός, με τον σημερινό δείκτη γεννητικότητας (της τάξης του 1, 2 παιδιού ανά Ελληνίδα), θα καταρρεύσει μετά το 2040 και θα τείνει, στα τέλη του αιώνα, στα 2-3 εκατομμύρια. Σημειώνουμε εδώ ότι, προκειμένου να υπάρξει αποτελεσματική παρέμβαση σε αυτήν την εξέλιξη, θα πρέπει ο δείκτης γεννητικότητας να έχει ανακάμψει πριν κλιμακωθεί η πληθυσμιακή κατάρρευση, πολύ πριν δηλαδή το 2040.

Άμεσες επιπτώσεις της συντελούμενης πληθυσμιακής κατάρρευσης, που συνοδεύεται από πρωτοφανή γήρανση του πληθυσμού, είναι οι εξής:

- οικονομική δυσπραγία και μεγάλες πιέσεις στο κοινωνικό κράτος και ιδιαίτερα στο ασφαλιστικό σύστημα,
- μειωμένη δυνατότητα προσαρμογής και παρακολούθησης των διεθνών εξελίξεων,
- εγκατάλειψη της υπαίθρου, των νησιών και των ακριτικών περιοχών, και εξ αυτού αδυναμία προάσπισης της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.

Για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά τα παραπάνω προβλήματα, θα πρέπει οι Έλληνες πολίτες να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Να συμφωνήσουμε όλοι στη διάγνωση των κοινών μας προβλημάτων, να διαπιστώσουμε με οξύνουα τις αιτίες τους, να τα ιεραρχήσουμε σωστά και να λάβουμε τα αναγκαία μέτρα. Θεωρούμε πως αυτό το έργο δεν μπορεί να προέλθει παρά από μία βαθιά πολιτική τομή, όπως αυτές που γνώρισε η χώρα μας το 1909 και το 1974.

Το έργο αυτό δεν μπορεί να αναλάβουν τα σημερινά πολιτικά κόμματα, διότι έχουν πλήρως αποκοπεί από την κοινωνική πραγματικότητα και τις υγιείς δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας.

Επομένως απαιτείται η άμεση συγκρότηση μίας νέας πολιτικής δύναμης, που θα συσπειρώσει τον ελληνικό λαό γύρω από μία ριζοσπαστική και υπεύθυνη πρόταση διακυβέρνησης. Και η οποία θα αναλάβει με τόλμη, περίσκεψη, γενναιότητα, τεχνοκρατική επάρκεια και ανιδιοτέλεια να υλοποιήσει τις βαθιές, ριζικές αλλαγές που απαιτούνται, ώστε να αντιστραφεί ο καθοδικός ρους της ιστορίας μας.

ΚΕΦ.3 : Οι αξίες που εμπνύχώνουν την πολιτική μας πρωτοβουλία

Είναι λάθος ο οποιοσδήποτε λαός να αποκόπτεται από την ιστορία του. Ειδικά, πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός μπορεί και πρέπει να είναι υπερήφανος για τον πολιτισμό και την ιστορία του. Τα πνευματικά και πολιτικά επιτεύγματα των Ελλήνων, από την Αρχαιότητα μέχρι τον Εικοστό Αιώνα, εκπλήσσουν με την πρωτοτυπία και την οικουμενικότητά τους. Η ελληνική ανθρωπιστική φιλοσοφία, αποτελεί θεμέλιο του σύγχρονου παγκόσμιου πολιτισμού. Στην ελληνική γλώσσα γράφηκαν ορισμένα από τα πολυτιμότερα κείμενα του ανθρώπινου πολιτισμού, όπως τα κείμενα που συμπεριλαμβάνονται στην η αρχαία ελληνική γραμματεία και μεγάλο μέρος των κειμένων της χριστιανικής διδασκαλίας.

Οι αγώνες των Ελλήνων για την ελευθερία τους, από τις Θερμοπύλες έως την Ελληνική Επανάσταση και το έπος του Σαράντα και την Εθνική Αντίσταση, δείχνουν μία βαθιά αίσθηση συλλογικής αυτονομίας και αξιοπρέπειας και εξακολουθούν να εμπνύουν και να συγκινούν.. Ο όρκος των αρχαίων Αθηναίων Εφήβων συμπυκνώνει με τον καλύτερο τρόπο το υγιές πατριωτικό ιδεώδες, και ο Επιτάφιος του Περικλέους ορίζει με ολοκληρωμένο τρόπο την αυθεντική έννοια της Δημοκρατίας. Κατά την διάρκεια του Μεσαίωνα, σ' έναν κόσμο χάους και πολιτιστικής κατάρρευσης, το ελληνορθόδοξο Βυζάντιο υπήρξε ένας θύλακας οργανωμένου κράτους, με κοινωνική πολιτική, υψηλό βιοτικό επίπεδο και παγκόσμια πολιτιστική ακτινοβολία, που μετέδωσε πολιτισμό στους λαούς της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης. Η πολιτιστική προσφορά του σύγχρονου Ελληνισμού, με τους διεθνώς αναγνωρισμένους δημιουργούς στην ποίηση, την λογοτεχνία, τον κινηματογράφο, την ζωγραφική και τον χορό, καθώς και η πρωταγωνιστική διεθνώς παρουσία των Ελλήνων στις θετικές επιστήμες, αποτελούν σημαντική προσφορά στην

ανθρωπότητα, δυσανάλογα υψηλής αξίας σε σχέση με το πληθυσμιακό μέγεθος της χώρας.

Αυτές οι αλήθειες είναι σφάλμα να παραμερίζονται, να περισιωπώνται. Το πατριωτικό συναίσθημα είναι συνάρτηση της ιδιότητας του πολίτη. Ο πατριωτισμός δεν πρέπει να συγχέεται με τον εθνικισμό. Αποτελεί έκφραση της συλλογικότητάς μας, της κοινής μας ταυτότητας, του κοινού παρελθόντος μας και των κοινών στόχων μας. Σήμερα χρειαζόμαστε έναν ενεργό και εξωστρεφή πατριωτικό προσανατολισμό, που θα διασφαλίσει την επιβίωση του Ελληνισμού συνολικά, μπροστά στις ιστορικής σημασίας γεωπολιτικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει, και θα αναβαθμίσει την συμμετοχή της χώρας στην διεθνή κοινότητα.

Από τον παγκόσμιο πολιτισμό, αντλούμε πηγές έμπνευσης από τα μεγάλα πνευματικά και κοινωνικά επιτεύγματα της ανθρωπότητας, όπως την Αναγέννηση τον Διαφωτισμό, την Αμερικανική και την Γαλλική Επανάσταση, καθώς και το ευρωπαϊκό κράτος πρόνοιας.

Η οικογένεια παραμένει σήμερα και παρά τις κοινωνικές εξελίξεις το βασικό κοινωνικό κύτταρο του Ελληνισμού. Θεωρούμε την οικογένεια βασική κοινωνική μονάδα και γι αυτό οφείλει να την ενισχύει η πολιτική πράξη με ποικίλους τρόπους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: Το πολιτικό σχέδιο για μια Ελλάδα με δικαιοσύνη και προοπτικές

Η μεταρρυθμιστική μας πρόταση στηρίζεται:

- σε τρεις μεγάλες προτεραιότητες, τρεις αναδιανομές πόρων και εξουσίας, που απαντούν ταυτόχρονα στις αρνητικές προοπτικές που περιγράψαμε παραπάνω, αλλά και στα καθημερινά προβλήματα που απασχολούν τους Έλληνες πολίτες
- σε μία σειρά θεσμικών παρεμβάσεων στη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος και του μηχανισμού διακυβέρνησης του κράτους
- σε μία σειρά συγκεκριμένων πολιτικών προτάσεων/ τομών σε κάθε πτυχή της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής

ΚΕΦ.4 : Ριζικές πολιτικές μεταρρυθμίσεις

Οι παρακάτω πολιτειακές μεταρρυθμίσεις αποβλέπουν στην ριζική εξυγίανση του δημοκρατικού πολιτεύματος, στην κατάργηση των σημερινών ολιγαρχικών, οικογενειοκρατικών και φαυλοκρατικών δομών, στην ενίσχυση της άμεσης συμμετοχής των πολιτών στην διακυβέρνηση της χώρας και στην εγκαθίδρυση εγγυήσεων διαφάνειας και ελέγχου της εξουσίας. Όταν αληθινά απαιτείται συνταγματική αναθεώρηση, αυτή θα επιδιωχθεί να δρομολογηθεί το ενωρίτερο δυνατόν. Έως τότε, οι στόχοι μας θα είναι διακηρυγμένοι και σταθερά υποστηριζόμενοι:

1. Ριζικός διαχωρισμός των εξουσιών, άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από τον λαό για πενταετή θητεία, άπαξ ανανεώσιμη, ασυμβίβαστο μεταξύ βουλευτή και υπουργού.
2. Αυτοδιεύθυνση της δικαιοσύνης, με άμεση επιλογή της ηγεσίας της Δικαιοσύνης από το δικαστικό σώμα.
3. Η Βουλή θα ασχολείται αποκλειστικά με νομοθετικές αρμοδιότητες.
4. Προϋποθέσεις εκλογιμότητας βουλευτών: λευκό ποινικό μητρώο, εκπλήρωση στρατιωτικής θητείας ή νόμιμη απαλλαγή, με υποχρεωτική αναφορά στο ψηφοδέλτιο και στις προεκλογικές ανακοινώσεις της επαγγελματικής προϋπηρεσίας των υποψηφίων.
5. Υποχρεωτική αναφορά στο ψηφοδέλτιο και στις προεκλογικές ανακοινώσεις των συγγενών πρώτου βαθμού κάθε υποψηφίου που θήτευσαν κατά τις δύο τελευταίες τετραετίες σε αξίωμα στην Βουλή ή στην κυβέρνηση.
6. Κατάργηση όλων των προνομίων των βουλευτών, κατάργηση της ασυλίας για ποινικές υποθέσεις των βουλευτών.
7. Εφαρμογή μεικτού εκλογικού συστήματος, βάσει του οποίου θα εκλέγονται βουλευτές επικρατείας με απλή αναλογική και βουλευτές σε στενή εκλογική περιφέρεια, ούτως ώστε οι εκλογικές δαπάνες να ελαχιστοποιούνται. Επίσης όλα τα κόμματα που εκπροσωπούν συγκεκριμένο αριθμό βουλευτών θα έχουν ίση και

δωρεάν πρόσβαση στην πολιτική διαφήμιση, στα ΜΜΕ και στους εκλογικούς μηχανισμούς.

8. Περιορισμός των βουλευτών σε 200, 100 με σταυρό, 100 με λίστα.

9. Ουσιαστικοποίηση του πόθεν έσχες για βουλευτές- υπουργούς (όπως και γενικότερα για όλους τους δημοσίους λειτουργούς), με παράλληλη εγκαθίδρυση κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου με αυτήν την αρμοδιότητα.

10. Θέσπιση λαϊκής πρωτοβουλίας για δημοψήφισμα, κατόπιν συλλογής συγκεκριμένου αριθμού υπογραφών (πχ 3% του εκλογικού σώματος) -ταυτόχρονη δυνατότητα προκήρυξης δημοψηφίσματος από την Βουλή με απλή πλειοψηφία, από την κυβέρνηση και από τον Πρόεδρο. Τα δημοψηφίσματα, για λόγους οικονομίας, θα μπορούν να διεξάγονται την ημέρα των εκλογών (εθνικών ή ευρωκοινοβουλίου).

ΚΕΦ. 5 : Ανεξάρτητο σύστημα λογοδοσίας της κυβέρνησης

και αξιολόγησης του κυβερνητικού έργου

Αποτελεί όρο, για την διεξαγωγή τεκμηριωμένου πολιτικού διαλόγου στη χώρα, η ίδρυση μίας έγκυρης, αξιόπιστης και σημαντικής στατιστικής αρχής (στην οποία θα υπαχθεί η υφιστάμενη Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος).

Σκοπός της αρχής θα είναι να παρέχει στην πολιτική αξιόπιστα-έγκυρα στατιστικά δεδομένα για ολόκληρα του εθνικού μας βίου, στην κοινή γνώμη, στην επιστημονική κοινότητα, στην δημόσια διοίκηση και στα πολιτικά κόμματα. Για τον σκοπό αυτό θα χρειαστεί να εκπονήσει και να παρακολουθήσει μία σειρά από «δείκτες» για κάθε πτυχή της λειτουργίας της Πολιτείας μας, στη βάση των δεικτών που ζητούν οι βασικοί διεθνείς οργανισμοί (ΕΕ, ΟΟΣΑ, ΔΝΤ, UNEP, UNESCO, FAO, World Bank κ. ά)

Κάθε έτος η κυβέρνηση θα ανακοινώνει τους ποσοτικούς-μετρήσιμους στόχους που θέτει για το επόμενο δωδεκάμηνο. Στο τέλος του έτους η «ανώτατη στατιστική αρχή» θα αξιολογεί τον βαθμό επίτευξη των στόχων που έθεσε η κυβέρνηση.

Στόχος είναι τα δύο αυτά σημεία αναφοράς (οι ετήσιες προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης και η δημοσίευση της έκθεσης αξιολόγησης της Αρχής) να αποτελούν σημαντικούς ετήσιους σταθμούς του δημοσίου διαλόγου.

ΚΕΦ. 6 : Αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης

Σε κάθε πτυχή της, η δημόσια διοίκηση πρέπει να λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του πολίτη, όχι το αντίστροφο. Όρος για να υπηρετηθεί αυτή η αρχή είναι η εμπέδωση μίας «κουλτούρας του αποτελέσματος» σε όλη την Δημόσια Διοίκηση. Η λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης κρίνεται μέσω προαποφασισμένων και δημόσια γνωστών ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών αποτελεσματικότητας.

Ρόλος της Δημόσιας Διοίκησης είναι να συνεργάζεται με την πολιτική εξουσία υπηρετώντας πιστά την νόμιμη κυβέρνηση και την πολιτική της, όχι όμως να είναι υποχείριό της και εργαλείο εξυπηρέτησης κομματικών και πελατειακών αναγκών. Ο κομματικός και πελατειακός ομφάλιος λώρος που συνδέει την εκάστοτε κυβέρνηση με τη Δημόσια Διοίκηση πρέπει να κοπεί. Επίσης, είναι σημαντικό να καθιερωθεί η

συνεργασία με την Διεθνή Διαφάνεια και άλλους αντίστοιχους αξιόπιστους και εγνωσμένου κύρους διεθνώς θεσμούς.

Προκειμένου η δημόσια διοίκηση να διαθέτει σημαντικό βαθμό ανεξαρτησίας, σε κάθε υπουργείο θα τοποθετείται μόνιμος υπηρεσιακός υφυπουργός προερχόμενος από την δημόσια διοίκηση. Αυτός θα εξασφαλίζει την επαφή και θα ρυθμίζει τις σχέσεις της δημόσιας διοίκησης με την πολιτική εξουσία.

Καταργείται το πλήθος μετακλητών υπαλλήλων, ειδικών συμβούλων κλπ. Κάθε υπουργός θα δικαιούται να προσλαμβάνει δύο το πολύ ειδικούς συμβούλους και έναν ανά υφυπουργείο της αρμοδιότητάς του. Κάθε υφυπουργός έναν. Οι ειδικοί σύμβουλοι θα πληρούν συγκεκριμένες προδιαγραφές παιδείας και εμπειρίας και θα εγκρίνονται από αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, καθώς και το γραφείο του Πρωθυπουργού. Καταργείται επίσης η δυνατότητα των υπουργών να μεταφέρουν το πολιτικό τους γραφείο εντός του υπουργείου (κάτι άλλωστε που θα καταστεί περιττό μετά τον πλήρη διαχωρισμό νομοθετικής-εκτελεστικής εξουσίας, που θα εξαλείψει τον πελατειακό χαρακτήρα των υπουργείων).

Αποκαθίσταται η υπηρεσιακή-διοικητική ιεραρχία. Καταργούνται πλήρως οι επικαλύψεις αρμοδιοτήτων και οι συναρμοδιότητες μεταξύ των υπουργείων (σε συγκεκριμένα θέματα θα διατηρηθούν διαφανείς συναρμοδιότητες το πολύ δύο υπουργών .)

Η Δημόσια Διοίκηση αναδιαρθρώνεται εκ βάθρων, με την κατάργηση πολλών των εκατοντάδων περιττών υπηρεσιών, οργανισμών, ΝΠΔΔ. Οι υπάλληλοι αυτών των υπηρεσιών θα μεταταγούν σε άλλες υπηρεσίες με έλλειμμα προσωπικού, διατηρώντας όλα τα εργασιακά τους δικαιώματα, εξαιρουμένων των παράλογα προνομιακών υψηλών επιδομάτων θέσης που δίδονται σε κάποια υπουργεία.

Το ζήτημα των προσλήψεων τυπικά διεκπεραιώνεται με αντικειμενικό τρόπο μέσω του ΑΣΕΠ, στην πραγματικότητα όμως καταστρατηγείται συστηματικά με την συνεχή πρόσληψη χιλιάδων συμβασιούχων, οπαδών του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος. Οι συμβασιούχοι καθίστανται όμηροι της εκάστοτε κυβέρνησης, διότι η ανανέωση της σύμβασής τους συναρτάται με την κομματική τους αφοσίωση. Αυτό το τριτοκοσμικό σύστημα, που προσβάλλει την αξιοπρέπεια και την αυτονομία του πολίτη, πρέπει να καταργηθεί άμεσα.

Προς τούτο:

- Κάθε υπουργείο θα αποστέλλει κάθε χρόνο στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή κατάλογο με τις κενές οργανικές θέσεις, που θα πρέπει να επανδρωθούν εντός έξι μηνών. Η επιτροπή θα κρίνει ποιες από αυτές είναι επείγον και σημαντικό να επανδρωθούν. Στην συνέχεια θα προκηρύσσονται οι θέσεις αυτές με συγκεκριμένες προδιαγραφές και το ΑΣΕΠ θα διεκπεραιώνει την διαδικασία επιλογής.

- Οι προσλήψεις συμβασιούχων ή υπεραριθμών υπαλλήλων καταργούνται άμεσα, με μόνη εξαίρεση δασοφυροσβέστες, αποκλειστικά για την ύπαιθρο κατά τους καλοκαιρινούς μήνες.

Προέχει, εξάλλου, η πάταξη της διαφθοράς και η αναβάθμιση του κύρους της Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και η αποκατάσταση του αισθήματος εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος.

Σημαντικές προϋποθέσεις σε μία πολιτική αντιμετώπισης της διαφθοράς είναι:

- η μείωση του σώματος των αιρετών αξιωματούχων (δημοτικών, νομαρχιακών περιφερειακών συμβούλων, βουλευτών, υπουργών κ. λπ) καθώς και εκείνη των κομματικών παραγόντων (συμβούλων υπουργείων, αποσπασμένων σε πολιτικά γραφεία κ. λπ), που λειτουργούν ως πολλαπλασιαστές, τροφοδότες, ακόμα και δημιουργοί της ισχύος διαφόρων ομάδων υπεράσπισης ειδικών συμφερόντων, και καλλιεργούν το έδαφος για την ανάπτυξη της διαφθοράς.
- η επαναφορά της αμισθίας των αιρετών αξιωματούχων της τοπικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, εκτός του Δημάρχου και του Νομάρχη.
- η θέσπιση ενός αποτελεσματικού και όχι προσχηματικού Πόθεν Έσχες για όλους ανεξαιρέτως τους δημοσίους και δημοτικούς υπαλλήλους, καθώς και για τους αιρετούς υπαλλήλους και αξιωματούχους όλων των επιπέδων. Σε κάθε υπουργείο θα εγκαθιδρύεται κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που θα παρακολουθεί την εφαρμογή του Πόθεν Έσχες και θα δημοσιοποιεί κάθε μη τεκμηριωμένη αύξηση της περιουσίας των ελεγχόμενων. Σε τέτοια περίπτωση, τα στοιχεία θα διαβιβάζονται στον εισαγγελέα.
- είναι σημαντικό να αξιοποιηθεί πλήρως η νέα τεχνολογία, με την θέσπιση απρόσωπων και αντικειμενικών μεθόδων συναλλαγής του πολίτη με τη Διοίκηση, όπου αυτό είναι τεχνικά δυνατό
- η κωδικοποίηση σε ενιαίο κώδικα και η ελεύθερη πρόσβαση σε αυτήν διαδικτυακά του συνόλου της διοικητικής νομοθεσίας, αφού προηγουμένως καταγραφεί και απλοποιηθεί ώστε να καταστεί προσιτή στον πολίτη. Κάθε πολίτης πρέπει να γνωρίζει με ασφάλεια πώς να συμπληρώνει για παράδειγμα τα φορολογικά του βιβλία και ποιες κυρώσεις θα αντιμετωπίσει σε περίπτωση παραβίασης του νόμου.

Όπως ορίζεται και στην Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ κατά της διαφθοράς, η οποία υπεγράφη το 2001 και κυρώθηκε στην Ελλάδα μόλις το 2008, η αντιμετώπιση της διαφθοράς εκτός από κατασταλτική χρειάζεται επίσης να είναι προληπτική. Επίσης απαιτείται και διεθνής συνεργασία κατά της διαφθοράς. Η ανωτέρω Σύμβαση ορίζει ότι τα προληπτικά μέτρα κατά της διαφθοράς (τα οποία αφήνει στην διακριτική ευχέρεια κάθε κράτους) πρέπει να τείνουν κυρίως στην ενίσχυση της διαφάνειας και στην συμμετοχή των πολιτών.

Πράγματι η διαφάνεια είναι το μεγαλύτερο όπλο κατά της διαφθοράς. Ακολούθως, για την επίτευξη της διαφάνειας απαιτούνται λίγοι και απλοί νόμοι, οι οποίοι να καθίστανται γνωστοί και προσιτοί στον πολίτη και να μην τροποποιούνται συνεχώς αλλά να είναι κωδικοποιημένοι. Όπου προβλέπονται κυρώσεις, αυτές πρέπει να είναι απολύτως συγκεκριμένες και να μην επαφίεται η έκτασή τους στην διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου. Με άλλα λόγια, ο πολίτης θα πρέπει να γνωρίζει εκ των προτέρων τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται να πράξει καθώς και τις κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης του νόμου.

ΚΕΦ. 7 : Δικαιοσύνη

Επιδιώκουμε Δικαιοσύνη ανεξάρτητη, αξιοκρατική και αυτοδιοικούμενη, εφοδιασμένη με αποτελεσματικούς μηχανισμούς αυτοκάθαρσης από τις εστίες συναλλαγής και διαπλοκής. Δικαστές με παιδεία και ήθος, που θα αποτελούν πρότυπα και σημεία αναφοράς στην ελληνική κοινωνία.

Στο πλαίσιο αυτό, η ηγεσία της Δικαιοσύνης θα επιλέγεται από την ολομέλεια του Συμβουλίου Εφετών και τον Άρειο Πάγο, αντίστοιχες δε ρυθμίσεις θα ισχύσουν για το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Οι αμοιβές των δικαστικών θα πρέπει να εξαιρεθούν των μέτρων δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Επίσης απαιτείται:

- Άμεση αύξηση των οργανικών θέσεων Δικαστών και Δικαστικών υπαλλήλων και ανακατανομή τους σε αυστηρή αναλογία του πληθυσμού και του αριθμού των υποθέσεων ανά περιφέρεια Εφετείου-Πρωτοδικείου. Είναι απαράδεκτο να προσδιορίζονται για πρώτη εκδίκηση υποθέσεις, με καθυστέρηση πολλών ετών, όπως συμβαίνει τουλάχιστον σε Θεσσαλονίκη - Αθήνα.

- Καταπολέμηση του κομματισμού στον χώρο της Δικαιοσύνης.

- Άμεση ολοκλήρωση της μηχανοργάνωσης όλων των Δικαστηρίων και των Υποθηκοφυλακείων της χώρας. Είναι απαράδεκτο να εκδίδονται Πιστοποιητικά με καθυστέρηση 6 και 8 μηνών.

- Άμεση και ριζική βελτίωση των συνθηκών κράτησης στις ελληνικές φυλακές, με παράλληλη ίδρυση νέων Σωφρονιστικών Ιδρυμάτων και στελέχωσή τους, με αύξηση των οργανικών θέσεων Σωφρονιστικών υπαλλήλων. Είναι απαράδεκτο και ντροπή για την Δημοκρατία και τον πολιτισμό μας να καταπατούνται καθημερινά τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα των έγκλειστων, εξ αιτίας της έλλειψης χώρου στις φυλακές, όπως και το μοναδικό φαινόμενο, να αποποινικοποιούνται αδικήματα, όχι για λόγους κοινωνικούς ή επιείκειας, αλλά με μόνο γνώμονα την «αποσυμφόρηση» των φυλακών. Οι φυλακισμένοι είναι πολίτες και ως τέτοιοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται.

- Εξασφάλιση πλήρως αδιάβλητης και διαφανούς διαδικασίας ανάθεσης και χειρισμού υποθέσεων από Εισαγγελείς και Ανακριτές, κλήρωσης συνθέσεων Δικαστηρίων και Δικαστικών Συμβουλίων, ενόρκων κλπ και καθιέρωση στα δικαστήρια της χώρας γραφείων ενημέρωσης σχέσεων με τον πολίτη, ο οποίος πρέπει να έχει και να γνωρίζει ότι έχει πρόσβαση στην ενημέρωση στις διαδικασίες αυτές.

- Επανεξέταση του όλου καθεστώτος της ποινικής μεταχείρισης της κατοχής, διάθεσης και -κυρίως- της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, με τελικό στόχο την αντιμετώπιση των χρηστών (αλλά όχι των εμπόρων) ως ασθενών και την ελεγχόμενη διάθεση των ουσιών αποκλειστικά μέσα από Νοσοκομεία.

Αντιμετώπιση του προβλήματος του πληθωρισμού των Δικηγόρων, οι οποίοι αριθμούν 40.000 στην Επικράτεια (περ. 300 ανά 100.000 κατοίκους), μόνον δε στην Θεσ/νίκη του ενός εκατ. κατοίκων με 6.300 Δικηγόρους, αντιστοιχούν 630 ανά 100.000 κατοίκους. Το πρόβλημα είναι σοβαρό και οδηγεί στην απαξίωση του θεσμού της απονομής της Δικαιοσύνης (υποαπασχόληση, αδυναμία αξιοπρεπούς διαβίωσης και τελικά φαινόμενα παράνομης συμπεριφοράς κλπ.). Η λύση επικεντρώνεται σε μέτρα, όπως: περιορισμός εισακτέων σε Νομικές Σχολές, υστηροποίηση εξετάσεων για λήψη της άδειας, διαφοροποίηση της έννοιας του νομικού συμβούλου, κίνητρα για έξοδο από το επάγγελμα κλπ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ : Κοινωνική Πολιτική: οι τρεις αναδιανομές

ΚΕΦ. 8 : Κοινωνικό κράτος

Βασικός στόχος ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους είναι η εγκαθίδρυση μηχανισμών που θα εγγυώνται το υψηλότερο δυνατό επίπεδο κοινωνικής συνοχής και κοινωνικής δικαιοσύνης. Η κοινωνική συνοχή και η κοινωνική δικαιοσύνη αποτελούν όρο για την επιβίωση της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας στην σημερινή όλο και πιο δύσκολη διεθνή συγκυρία.

Οι πόροι του κοινωνικού κράτους πρέπει να αποδίδονται κατά προτεραιότητα, και μάλιστα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και δημοσιονομικής στενότητας, σε όσους έχουν πράγματι ανάγκη, ήτοι:

- τη νέα ελληνική οικογένεια και τις μητέρες,
- τους νέους και τα παιδιά,
- τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους
- τα άτομα με ειδικές ανάγκες
- τους απόμαχους της ζωής.

Η λειτουργία του κοινωνικού κράτους δίνει προτεραιότητα στην μελέτη, τη διάγνωση και τη στοχευμένη παρέμβαση στα αίτια που προκαλούν τις κοινωνικές ανισότητες, ιδίως αυτά που αφορούν τις συνθήκες παιδείας και εκπαίδευσης, υγείας, στέγασης και διατροφής. Στόχος μας είναι το κοινωνικό κράτος να λειτουργεί με βάση την πρόληψη.

Οι πόροι που απαιτούνται για ένα ισχυρό κράτος πρόνοιας θα εξευρεθούν:

1) Από την φορολογική μεταρρύθμιση, με στόχο να συνεισφέρουν οι Έλληνες πολίτες στο δημόσιο ταμείο ανάλογα με τις ικανότητές τους, με οδηγό τα φορολογικά συστήματα των προηγμένων κρατών.

2) Από την ειδική φορολογική επιβάρυνση σε:

(α) αγαθά και υπηρεσίες που ρυπαίνουν και συμβάλλουν στην κλιματική αλλαγή ή βλάπτουν τη δημόσια υγεία ή βρίσκονται σε στενότητα (όπως το νερό),

(β) καταναλωτικά αγαθά και υπηρεσίες, που συνδέονται με υπερπολυτελή και προκλητικό τρόπο ζωής

(γ) κέρδη που προέρχονται από μη-παραγωγικές επενδύσεις

Επιπρόσθετη εξοικονόμηση πόρων θα προκύψει από τον δραστικό περιορισμό της δημοσιονομικής σπατάλης (κατάργηση αδικαιολόγητων επιδομάτων και παροχών, εξοικονόμηση ενέργειας κ. ά.)

Ασφαλιστικό σύστημα

Τα ελλείμματα του ασφαλιστικού συστήματος εξελίσσονται σε δημοσιονομική χοάνη που σταδιακά εκμηδενίζει τους πόρους για το κοινωνικό κράτος.

Ζητούμε την άμεση σύγκλιση Εθνικού Συνεδρίου για το Ασφαλιστικό, με τη συμμετοχή όλων των αντιπροσωπευτικών φορέων της ελληνικής κοινωνίας και εμπειρογνομόνων από την Ελλάδα και την ΕΕ, που να χαράζει ένα στρατηγικό σχέδιο, με στόχο μέσα σε σύντομο και καθορισμένο διάστημα ετών το ασφαλιστικό σύστημα να πάψει να δημιουργεί πρωτογενή ελλείμματα.

Η επίλυση του προβλήματος θα προκύψει από:

(α) την πλήρη στοιχειοθέτηση και συνειδητοποίηση των αιτίων του, με ειλικρινή και σαφή δημόσια επεξήγησή τους,

(β) την σταδιακή εκπλήρωση των υποχρεώσεων κράτους και εργοδοσίας προς τα ασφαλιστικά ταμεία,

(γ) τη θέσπιση ενός δικαιότερου συστήματος χρονικών ορίων συνταξιοδότησης, που θα διαμορφωθεί με βάση την επικαιροποιημένη αναλογιστική μελέτη,

(δ) την δημιουργία τριών πυλώνων στο ασφαλιστικό σύστημα: διανεμητικού/βασικού, κεφαλαιοποιητικού και ιδιωτικού/ενισχυτικού,

(ε) την δημιουργία συστημάτων μεταφοράς πόρων προς τις γυναίκες, τους νέους και τα παιδιά, και συνολικά προς την οικογένεια.

Ο πυρήνας της κοινωνικής πολιτικής μας συνίσταται σε μία δέσμη μέτρων, και αφορά τρεις βασικές αναδιανομές πόρων :

- προς τις γυναίκες, τους νέους και τα παιδιά, και συνολικά την ελληνική οικογένεια
- προς το περιβάλλον
- προς τον δημόσιο χώρο.

ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ: προς τις γυναίκες, τα παιδιά, την οικογένεια και τους νέους

Η αναδιανομή πόρων προς τις γυναίκες, τους νέους, τα παιδιά και συνολικά την ελληνική οικογένεια, περιλαμβάνει τέσσερις πυλώνες:

α) Την ενθάρρυνση των γεννήσεων, που θα περιλαμβάνει:

Την δημιουργία, με μεικτή κρατική-περιφερειακή-κοινοτική χρηματοδότηση, μικρών αλλά υπερσύγχρονων νομαρχιακών μαιευτηρίων σε κάθε νομό της χώρας, ώστε να μειωθεί το κόστος της παρακολούθησης της κύησης και του τοκετού, αλλά και να μεταकुλιστεί από την κάθε οικογένεια στο σύνολο της κοινωνίας

β) Την αποθάρρυνση των αμβλώσεων, με τους εξής τρόπους:

- υπεύθυνη ενημέρωση , από ειδικούς, των νέων ζευγαριών για τους κινδύνους που συνεπάγονται οι αμβλώσεις αλλά και των θετικών πλευρών της οικογενειακής ζωής. Ταυτόχρονα, την ψυχολογική υποστήριξη των εγκύων,

- συμβουλευτική διαδικασία πριν την άμβλωση,

- σεξουαλική ενημέρωση-εκπαίδευση στο Γυμνάσιο και το Λύκειο,

γ) Την επιδότηση των μεθόδων υποβοηθούμενης γονιμοποίησης από τα ασφαλιστικά ταμεία και την ενθάρρυνση έγκαιρης διάγνωσης των προβλημάτων υπογονιμότητας.

δ) Την επιδότηση των γεννήσεων και της ανατροφής των παιδιών, που θα περιλαμβάνει:

- Την κατάργηση του επιδόματος γάμου και την σταδιακή αύξηση των επιδομάτων τέκνου στο ύψος που γνωρίζουμε ότι επιβαρύνεται ο οικογενειακός προϋπολογισμός από την τεκνοποιία.

- Μέτρα ενθάρρυνσης της τεκνοποιίας σε όσο το δυνατόν νεαρότερη ηλικία για τις γυναίκες: με επιδότηση στέγασης, ενισχύσεις πάσης φύσεως για ένταξη στην αγορά εργασίας, προτεραιότητα στη βρεφονηπιακή φροντίδα, μεγαλύτερα επιδόματα για τεκνοποίηση κ.λπ.

- Σταδιακή ελάφρυνση των ασφαλιστικών εισφορών των γονέων πέραν των δύο παιδιών (ή των γυναικών που έχουν τεκνοποιήσει σε νεαρή ηλικία, μεταξύ 21-24 ετών).

- Εκμηδένιση του κόστους που σήμερα καταβάλουν οι εργοδότες του ιδιωτικού τομέα για την γέννηση παιδιών από τους υπαλλήλους τους, που βεβαίως οδηγεί σε απαράδεκτες πιέσεις στις υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα να μην τεκνοποιούν.

ε) Φροντίδα για την ευημερία των παιδιών, που θα περιλαμβάνει:

-Την καθιέρωση γενικής, ποιοτικής, δωρεάν βρεφονηπιακής φροντίδας και προσχολικής αγωγής, με προτεραιότητα στις εργαζόμενες και στις ανύπαντρες μητέρες, που να είναι διαθέσιμη 24 ώρες την ημέρα, 7 μέρες την εβδομάδα.

-Την δωρεάν παροχή ιατροφαρμακευτικής, οφθαλμιατρικής και οδοντιατρικής περίθαλψης σε κάθε παιδί από τα 0 έως τα 14-18 χρόνια του. Την υποχρεωτική θέσπιση πλήρους και δωρεάν ετήσιας προληπτικής ιατρικής εξέτασης για τις ηλικίες 0-12 ετών.

- τον πολλαπλασιασμό των ελεύθερων δημοσίων χώρων αναψυχής και αθλητισμού για τα παιδιά

- την εξασφάλιση της ελεύθερης και ασφαλούς κίνησης για προνήπια και παιδιά σε ολόκληρο τον αστικό ιστό (δίκτυο πεζοδρόμων και πεζοδρομίων, μείωση της αυτοκίνησης)

- Την ανάπτυξη ποιοτικών ολοήμερων προγραμμάτων στα σχολεία.

στ) Μέριμνα για την ασφάλεια των παιδιών, που θα περιλαμβάνει την υιοθέτηση και εφαρμογή των αυστηρότερων προδιαγραφών ασφάλειας στην ΕΕ για την ποιότητα της ατμόσφαιρας στις πόλεις, την ποιότητα του αέρα στα σχολεία, τα νηπιαγωγεία και τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, τους παιδοτόπους, και κάθε κλειστό χώρο που φιλοξενεί παιδιά, την ποιότητα των υδάτων, την ποιότητα των τροφών (ιδίως φρούτων-λαχανικών, γάλακτος, ψωμιού, κρεάτων), την ποσότητα ηλεκτρομαγνητικής

ακτινοβολίας που δέχονται τα παιδιά, την καταπολέμηση της ηχορύπανσης, την εξασφάλιση των παιδιών από ρητά σεξουαλικά ή βίαια περιεχόμενα με:

(α) αυστηρούς περιορισμούς στις διαφημιστικές καταχωρήσεις σε κάθε δημόσιο χώρο, πραγματικό ή ψηφιακό-εικονικό (δρόμους, περίπτερα-προθήκες καταστημάτων, διαφημιστικές πινακίδες, ΜΜΕ),

(β) υποχρεωτική πώληση προγράμματος «φίλτρου ακατάλληλων περιεχομένων» με κάθε υπολογιστή, που ο χρήστης δεν θα χρειάζεται να εγκαταστήσει, αλλά να απεγκαταστήσει με κώδικα που θα παρέχει επιπροσθέτως δωρεάν ο κατασκευαστής εφόσον δεν το επιθυμεί,

(γ) την δημιουργία στα σχολεία και άλλους δημόσιους χώρους κέντρων υπολογιστών για ανήλικους, με ειδικά επιλεγμένο προσωπικό, προσεγμένο περιβάλλον και επιλεγμένα λογισμικά και προσβάσιμες ιστοσελίδες. Παρόμοιες πρόνοιες θα πρέπει να εξασφαλισθούν για τις υπηρεσίες που παρέχονται σε ανήλικους στα ίντερνετ καφέ,

(δ) την δημιουργία πολύ αυστηρότερου πλαισίου ελέγχων στην κινητή τηλεφωνία για τους ανήλικους,

(ε) την μετακύληση του κόστους της παχυσαρκίας στην τιμή των παχυντικών προϊόντων (σνακ, ταχυφαγεία, αναψυκτικά). Την σήμανση όλων των τυποποιημένων τροφίμων για τα λίπη, την ζάχαρη και τα συντηρητικά που περιέχουν,

(στ) την απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους κλειστούς και ανοικτούς δημόσιους χώρους συνάθροισης, με την πρόβλεψη καθορισμού ειδικών χώρων για καπνιστές,

(ζ) την δημιουργία προγράμματος μείωσης των ατυχημάτων και την υιοθέτηση-εφαρμογή αυστηρών προδιαγραφών, έτσι ώστε η οδική κυκλοφορία, οι παιδικές χαρές, τα σχολικά κτίρια, οι οικιακές συσκευές κ. λπ να λειτουργούν προστατευτικά για τα παιδιά αντί να τα εκθέτουν σε περιττούς κινδύνους.

Για τους νέους χρειαζόμαστε μια τελείως διαφορετική πολιτική. Μια πολιτική που θα περιλαμβάνει:

- Ρυθμίσεις χωρίς γραφειοκρατικές ανασταλτικές διαδικασίες, που θα διασφαλίζουν τη γενναία ενίσχυση της νεανικής επιχειρηματικότητας, της έρευνας και της καινοτομίας, για όσους είναι μέχρι 35 ετών, σε όλους τους δυναμικούς τομείς της οικονομίας, πχ στις νέες τεχνολογίες αλλά και στον πρωτογενή τομέα με στόχο την παραγωγή προϊόντων ΟΠΑΠ (με ονομασία προέλευσης),
- Πρόνοιες για την προστασία της καλής υγείας των νέων τόσο με νομικές ρυθμίσεις σχετικά με το αλκοόλ, το κάπνισμα, τα ναρκωτικά, τη διατροφή όσο και με δωρεάν υπηρεσίες υγείας είτε είναι ασφαλισμένοι σε κάποιο ταμείο είτε όχι,
- Ουσιαστική υποστήριξη της ποιότητας ζωής των νέων έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ελεύθερη πρόσβαση σε βιβλιοθήκες, στο διαδίκτυο, σε οργανωμένους χώρους άθλησης και σε κάθε υποδομή και λειτουργία που υποστηρίζει τη διανοητική και σωματική τους διάπλαση. Η Πολιτεία οφείλει να προσφέρει χώρους στους οποίους οι νέοι θα συζητούν και θα οργανώνουν εκδηλώσεις για τις τέχνες που τους ενδιαφέρουν όπως η μουσική, το θέατρο, ο κινηματογράφος, η φωτογραφία κλπ. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχουν και να συντηρούνται χώροι άθλησης και δημόσια γυμναστήρια,
- Ενθάρρυνση από την πολιτεία της πολιτικοποίησης των νέων, με την θέσπιση χώρων συζητήσεων για τη διατύπωση πολιτικών και κοινωνικών απόψεων και με

συνταγματικές προβλέψεις για την ουσιαστική συμμετοχή τους στα κοινά. Η νεανική επαναστατικότητα σε όλα τα επίπεδα, αποτελεί μία υγιή συμπεριφορά η οποία επιτρέπει την κοινωνική πρόοδο στο χρόνο. Η αναγνώριση αυτού του χαρακτηριστικού από τις πρεσβύτερες γενιές είναι στην πραγματικότητα δείκτης της δημοκρατίας και της διορατικότητάς μας. Εάν διαμορφωθούν θεσμικά οι συνθήκες έκφρασης απόψεων, τάσεων και θέσεων από τους νέους συμμετέχοντας στην Πολιτεία, τότε η βία θα εκλείψει και η Δημοκρατία θα εδράζεται σε ισχυρότερες βάσεις.

- Προγράμματα στήριξης της νεολαίας, εξειδικευμένα στον αστικό, ημι-αστικό και αγροτικό χώρο, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες των νέων στις τοπικές κοινότητες. Για την επιτυχία αυτών των προγραμμάτων είναι αναγκαία η κατάρτιση ειδικά εκπαιδευμένων στελεχών στην τοπική αυτοδιοίκηση και στις κρατικές υπηρεσίες.

- Παράλληλα, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να χρηματοδοτείται η επίσκεψη των ελληνικών ομάδων νεολαίας σε αντίστοιχες ομάδες άλλων κρατών-μελών ώστε να καλλιεργηθεί η διεθνική και ευρωπαϊκή συνείδηση των νέων πολιτών και να σχετικοποιηθεί η θέση της χώρας μας στον παγκόσμιο πολιτικό χάρτη.

Η συμμετοχή των νέων στα κοινά

Η εντονότερη και ουσιαστικότερη συμμετοχή των νέων στα κοινά πρέπει να είναι συνυφασμένη με το τέλος της απαξίωσης της νεότητας με βάση την οποία, οι νέοι αποκλείονται στην πράξη από την τοπική αυτοδιοίκηση και το κοινοβούλιο. Αυτό οφείλεται κυρίως στην εσωτερική δομή των κομμάτων της μεταπολίτευσης στα οποία προβλέπεται η διάκριση των μελών και η ανάλογη πρόσβαση στα διοικητικά όργανα με κριτήριο την ηλικία τους. Στο κόμμα μας, καταρρίπτουμε έμπρακτα την άνιση αυτή πρόσβαση των νέων στη λήψη αποφάσεων, αφού τα μέλη μας συμμετέχουν εξίσου στα όργανα διοίκησης και στις ομάδες εργασίας χωρίς ηλικιακές αναφορές. Το φαινομενικά δημοκρατικού χαρακτήρα τμήμα νεολαίας που διατηρούν τα σημερινά κόμματα, στην πραγματικότητα αποκλείουν τους νέους από τις πραγματικές αποφάσεις και τους καθιστούν υποχείρια της ηγεσίας και των εσωκομματικών μηχανισμών. Συμμετοχή των νέων στα κοινά σημαίνει συμμετοχή στο κοινοβουλευτικό σύστημα με παρουσία της νεολαίας στην εκτελεστική και νομοθετική εξουσία.

Ωστόσο, η πολιτικοποίηση των νέων δεν πρέπει να πραγματοποιείται αποκλειστικά από τα κόμματα. Πρέπει θεσμικά να προβλέπονται ανεξάρτητες διοικητικές μονάδες στο πλαίσιο των διαφόρων κυττάρων οργάνωσης της πολιτείας (γραφεία, γραμματείες, ομάδες νέας γενιάς) και να ενθαρρύνονται εθελοντικές συμπράξεις νέων, με στόχο την ανάπτυξη δράσεων υπέρ των νέων, έρευνα και διάλογο για τα προβλήματά τους και την κατάθεση προτάσεων στη δημόσια συζήτηση που λαμβάνουν υπ όψιν τα οράματα των νέων αλλά και τις πραγματικές τους ανάγκες.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ: προς το περιβάλλον

Η αναδιανομή πόρων προς το περιβάλλον περιλαμβάνει τρεις πυλώνες:

1. Επείγοντα μέτρα για το ελληνικό περιβάλλον

Ορισμένοι τομείς της περιβαλλοντικής κατάστασης της χώρας (υδάτινοι πόροι, διαχείριση απορριμμάτων, προστασία βιοποικιλότητας) χρήζουν άμεσης παρέμβασης. Στον τομέα αυτόν:

(α) Θα χρειαστεί να εφαρμοσθεί παντού η ισχύουσα νομοθεσία (εθνική και ευρωπαϊκή) και να πάψει κατά προτεραιότητα να παρανομεί η δημόσια διοίκηση σε περιβαλλοντικά ζητήματα.

β) Θα χρειαστεί άμεση παρέμβαση στο ζήτημα της προστασίας των υδάτινων πόρων (καλλιέργειες, γεωτρήσεις, αφαλάτωση).

(γ) Θα χρειαστεί να αξιοποιηθούν και να προστατευθούν άμεσα οι εθνικοί δρυμοί, οι περιοχές «Natura» και οι περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, με ολοκληρωμένα προγράμματα, στο πλαίσιο του Τετάρτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Στο πλαίσιο αυτό επείγει η αυστηρή περιφρούρηση και η αποτελεσματική/ολοκληρωμένη διαχείριση των δασών, των ορεινών όγκων, των βιότοπων, της πολύτιμης χλωρίδας και πανίδας της χώρας μας, η οποία είναι η πλουσιότερη της Ευρώπης.

(δ) Είναι απαραίτητη η δημιουργία Υπηρεσίας Προστασίας του Περιβάλλοντος στελεχωμένης από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και εφοδιασμένη με πλήρεις αρμοδιότητες διυπουργικού χαρακτήρα. Η πρόταση για την ίδρυση Υπουργείου Περιβάλλοντος, η οποία έχει κατατεθεί σχεδόν από όλους τους υφιστάμενους κομματικούς φορείς, παρουσιάζει σοβαρά προβλήματα λειτουργικότητας και αποτελεσματικότητας, εξαιτίας της συναρμοδιότητας με άλλα υπουργεία. Αυτό που χρειάζεται η υποβαθμιζόμενη με ραγδαίους ρυθμούς περιβαλλοντικά Ελλάδα είναι μια εκτελεστική δομή, η οποία ταυτόχρονα θα έχει τη δυνατότητα να καταθέτει νομοθετικές προτάσεις και κυρίως, να ασκεί αυτόνομα ελέγχους και επιβολή της περιβαλλοντικής πολιτικής. Πρότυπο για την εν λόγω υπηρεσία θα μπορούσε να είναι η πετυχημένη βρετανική Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος.

(ε) Επείγουσας προτεραιότητας είναι και η εισαγωγή μεγάλης κλίμακας πολιτικών για την εξοικονόμηση της εκπομπής ρύπων κάθε είδους και κυρίως για τον περιορισμό της εκπομπής των αέριων ρύπων θερμοκηπίου, με δραστικά μέτρα που χωρίς να αποδιοργανώνουν τον κοινωνικό ιστό θα αποθαρρύνουν με οικονομικά αντικίνητρα τους μεγάλους ρυπαντές είτε αυτοί έχουν να κάνουν με την μεγάλη κλίμακα της βιομηχανίας είτε με την μεσαία κλίμακα της θέρμανσης και ψύξης των κτιρίων (όπου θα μπορούσαμε να μειώσουμε δραστικά τους ρύπους με μελετημένες βιοκλιματικές παρεμβάσεις και με την θέσπιση της δυνατότητας αυτόνομης επί τόπου παραγωγής ενέργειας από φωτοβολταϊκά στοιχεία επί των οροφών), είτε έχουν να κάνουν με τη μικρή κλίμακα της χρήσης του ΙΧ, όπου είναι άμεσα εφικτό με την εισαγωγή τελών επιβάρυνσης των ιδιαίτερα ρυπογόνων μετακινήσεων, οι χρήστες των ιδιωτικών αυτοκινήτων να κινούνται με μικρότερου κυβισμού -και κατά συνέπεια μικρότερων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου- οχήματα, εντός πλαισίων ρύθμισης της κυκλοφορίας σε τοπικό επίπεδο, με την εισαγωγή διοδίων, την ανάπτυξη των δικτύων αστικής και υπεραστικής συγκοινωνίας -με έμφαση στα μέσα σταθερής τροχιάς- και άλλων

αποθαρρυντικών μέτρων της υπερχρησιμοποίησης του ΙΧ που έχουν δοκιμασθεί με επιτυχία σε προηγμένες χώρες.

(στ) Κλειδί για την αποτροπή περαιτέρω άναρχης οικιστικής ρύπανσης και απαρτίωσης του χώρου της υπαίθρου και για την προστασία των μοναδικών παγκοσμίως τοπίων της χώρας μας είναι η απαγόρευση της εκτός σχεδίου δόμησης και αναθεώρηση του εθνικού και περιφερειακού χωροταξικού σχεδιασμού της χώρας στην λογική της αειφόρου ανάπτυξης και της διασφάλισης της συλλογικής ποιότητας ζωής.

2. Πράσινη οικονομία

Παράλληλα είναι δυνατόν να αναπτυχθούν και να ενθαρρυνθούν τομείς επιχειρηματικής δράσης που προσφέρουν εισόδημα, βιώσιμες θέσεις εργασίας και ευημερία. Προς τον σκοπό αυτό, θα χρειαστεί να αναπτυχθούν επιχειρηματικά σχέδια δράσης για την ανάπτυξη των παρακάτω τομέων:

- (α) την ανάπτυξη παραγωγής «πράσινων» υλικών,
- (β) την ανακύκλωση,
- (γ) τον αγροτουρισμό, τον οικοτουρισμό και άλλες μορφές περιβαλλοντικού τουρισμού,
- (δ) τα βιολογικά προϊόντα,
- (ε) τις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας,
- (στ) την υγιεινή διατροφή,
- (ζ) την αφαλάτωση, με την χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

3. Εξωραϊσμός του δημόσιου αστικού χώρου

με την υποστήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης για την βελτίωση του αστικού τοπίου

Αυτό θα γίνει:

- (α) Με την διαμόρφωση πολλών εστιών και δικτύων πράσινου-πεζόδρομων-παιδότοπων στον αστικό χώρο,
- (β) Με την προώθηση της βιοκλιματικής οικολογικής δόμησης με νομοθετική ρύθμιση,
- (γ) Με την προώθηση της μαζικής συγκοινωνίας, της ποδηλασίας και της υβριδικής αυτοκίνησης στην πόλη,
- (δ) Με την άμεση και μαζική παρέμβαση στις πόλεις και τις εθνικές οδούς, στα λιμάνια και τους σιδηροδρομικούς σταθμούς, στα παραθεριστικά κέντρα κ. λπ. υπέρ μίας καλαίσθητης εμφάνισης των κτιρίων, με έμφαση στο πράσινο και την ανάδειξη της τοπικής πανίδας. Η διαμόρφωση των οδικών εισόδων των πόλεων, των λιμένων,

σιδηροδρομικών σταθμών, του χώρου γύρω από τις εθνικές οδούς και της σιδηροδρομικές γραμμές σύμφωνα με αρχιτεκτονικά κριτήρια υψηλής ποιότητας.

(ε) Με την άμεση παρέμβαση υπέρ της προστασίας της δημόσιας υγείας στον αστικό χώρο (ηχορύπανσης, ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, προστασία υγιεινής δημοσίων χώρων, τροφίμων και νερού).

(ζ) Με την απαλλαγή του δημόσιου χώρου από πάσης φύσεως προσβλητικές-ακαλαίσθητες εικόνες, τις παράνομες διαφημιστικές πινακίδες κ.λπ.

(η) Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης ενός νέου προγράμματος σπουδών για το Δημοτικό και το Γυμνάσιο (που ασφαλέστατα χρειάζεται άμεσα), πρέπει να εκπονηθεί στην χώρα μας ένα αναλυτικό πρόγραμμα διδασκαλίας με οικολογικό χαρακτήρα, στο οποίο η περιβαλλοντική διάσταση θα διαπερνά όλα τα μαθήματα.

Τρίτη αναδιανομή: προς τον δημόσιο χώρο

Ο όρος «δημόσιος χώρος» δεν σημαίνει «το κράτος», αλλά τους χώρους και τις υπηρεσίες όπου όλοι έχουν δικαίωμα πρόσβασης, χωρίς εισοδηματικούς ή κοινωνικούς περιορισμούς. Είναι ο χώρος όπου εφαρμόζεται η κοινοκτημοσύνη στις σύγχρονες κοινωνίες, ο χώρος που αποδίδει στους πολίτες τον «κοινωνικό μισθό» (ή αντίστροφα τους επιβαρύνει με τη λεγόμενη «κρυφή φορολόγηση»). Δημόσιοι χώροι ως εκ τούτου είναι οι δρόμοι, οι πλατείες, τα πάρκα, τα άλση, οι παραλίες.

Είναι προφανές πως προαπαιτούμενο για κάθε παρέμβαση υπέρ της εξισορρόπησης δημοσίου/ ιδιωτικού χώρου στην Ελλάδα είναι:

(α) αποτελεσματική και χρηστή δημόσια διοίκηση, που θα ελέγχει τους παραβάτες, θα καταστέλλει την παρανομία, θα προσφέρει υπηρεσίες ποιότητας, θα προασπίζει την κοινοκτημοσύνη των δημοσίων χώρων.

(β) η εμπέδωση του αισθήματος δικαίου, ώστε να απαλειφθεί η νοοτροπία της δεδομένης ατιμωρησίας των διοικούντων, της καταπάτησης δημοσίου χώρου - αυθαίρετη δόμηση, οικειοποίηση δημοσίων χώρων, κλπ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦ.9 : Παιδεία

Η παιδεία είναι η σημαντικότερη επένδυση για το μέλλον. Αφορά και προσδιορίζει τους όρους τους συλλογικού μας βίου, την εξέλιξη της κοινωνίας, την πνευματικότητά της και το ήθος της.

Ανώτατη Εκπαίδευση

Τα σημερινά ΑΕΙ-ΤΕΙ πάσχουν από εξαιρετικά σημαντικές δυσλειτουργίες, όπως είναι η μετατροπή του ασύλου σε μηχανισμό καταστροφής των πανεπιστημιακών χώρων, η άσκηση βίας, η άθλια εικόνα των περισσότερων διδακτικών χώρων, η ευνοιοκρατική και κομματική επιλογή διδακτικού προσωπικού, οι κομματικές και προσωπικές παρεμβάσεις, η ελάχιστη παραγωγή πρωτότυπου ερευνητικού έργου, η ιδιοτέλεια των πανεπιστημιακών συγγραμμάτων, η πολυ-απασχόληση των καθηγητών σε πολιτικές και διοικητικές θέσεις κλπ.

Η κάθαρση του πανεπιστημιακού χώρου θα πρέπει να προέλθει τόσο με την νομοθετική παρέμβαση του κράτους όσο με πρωτοβουλία των ίδιων των πανεπιστημίων. Θα πρέπει επομένως να ληφθούν άμεσα μέτρα όπως:

- α. η κατάργηση του ασύλου για θέματα που δεν σχετίζονται με την διακίνηση των ιδεών, με πλήρη περιφρούρησή του για την διακίνηση των ιδεών (δηλαδή η επιστροφή στην έννοια του ασύλου),
- β. η αντικειμενικοποίηση της εκλογής διδασκόντων με σύστημα μοριοδότησης και κριτές από ευρωπαϊκά πανεπιστήμια,
- γ. η κατάργηση της δυνατότητας μεταφοράς μαθημάτων πέραν του ενός επιπλέον έτους,
- δ. η απαγόρευση ετερο-απασχόλησης των πανεπιστημιακών (θα μπορούν όμως να λαμβάνουν άδεια άνευ αποδοχών και να ασκούν κατά την διάρκειά της άλλο επάγγελμα),
- ε. η κρίση ανά τριετία και των τακτικών καθηγητών,
- ζ. ο περιορισμός της συμμετοχής εκπροσώπων των φοιτητικών οργανώσεων στις εκλογές πανεπιστημιακών, που σήμερα λειτουργεί ως πελατειακός μηχανισμός συναλλαγής,
- η. η κατάργηση της συμμετοχής συγγράμματος του διδάσκοντος στον κατάλογο επιλεγόμενης υποχρεωτικής βιβλιογραφίας κάθε μαθήματος (το οποίο αυτονοήτως προτιμάται από τους φοιτητές). Το σύγγραμμα του διδάσκοντος θα υπάρχει σε ικανό αριθμό στην πανεπιστημιακή βιβλιοθήκη, αλλά η υποχρεωτική βιβλιογραφία θα καταρτίζεται από εξέχουσες πνευματικές προσωπικότητες με βάση κλασικά και διεθνώς αναγνωρισμένα έργα, σε ελληνική μετάφραση ή και στο αγγλικό πρωτότυπο,
- η. υποχρεωτική παρακολούθηση των σεμιναρίων και των βασικών μαθημάτων, που θα καταστεί δυνατή με την μείωση του αριθμού των εισακτέων, σε συνδυασμό με την σχεδιασμένη ανάπτυξη παραγωγικών σχολών στην επαρχία, όπως αναφέρεται παρακάτω.

Στον χώρο των πανεπιστημίων θα πρέπει τα ΑΕΙ και ΤΕΙ να διασυνδεθούν με την διεθνή έρευνα, να αποκτήσουν διοικητική αυτονομία, να υπόκεινται σε λογοδοσία και συνεχή αξιολόγηση του έργου τους από ειδικευμένους διεθνείς οργανισμούς. Επίσης, είναι απαραίτητη η εξάλειψη του κομματισμού και της βίας στους πανεπιστημιακούς χώρους και ο περιορισμός της έννοιας του ασύλου στην πραγματική, επιστημονική του διάσταση, μακριά από την σημερινή κατάχρησή του, που δίνει το πρόσχημα σε

ομάδες βανδάλων να καταστρέφουν την δημόσια περιουσία και να τρομοκρατούν την συντριπτική πλειοψηφία αυτών που θέλουν να σπουδάσουν απερίσπαστα.

Χρειάζεται ένα νέο μοντέλο έρευνας, με αύξηση των δαπανών για το ερευνητικό έργο και διασύνδεση της έρευνας με την παραγωγή και την πραγματική οικονομία, η οποία θα μπορεί να χορηγεί σημαντικό μέρος της έρευνας.

Τα δεκάδες ΤΕΙ και ΑΕΙ των επαρχιών, που ιδρύθηκαν κυρίως βάσει κομματικών και πελατειακών σκοπιμοτήτων, δεν θα καταργηθούν μεν (διότι αυτό θα έπληττε την τοπική οικονομία), αλλά θα μετασηματισθούν άμεσα σε παραγωγικές σχολές συγκεκριμένων ειδικοτήτων, συναρτημένες με την τοπική οικονομία και την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων.

Μεγάλη σημασία για την αναγέννηση της ανώτατης παιδείας είναι η δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Τα πανεπιστήμια αυτά, πολλά εκ των οποίων θα μπορούσαν να ιδρυθούν με χορηγίες ομογενών και να στηριχθούν από οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους της τοπικής αυτοδιοίκησης και μη κυβερνητικών φορέων, θα συμβάλουν στην απορρόφηση ανέργων επιστημόνων με υψηλά προσόντα, στον επαναπατρισμό διακεκριμένων Ελλήνων επιστημόνων από το εξωτερικό, στην συγκράτηση στην χώρα μας χιλιάδων Ελληνοπαίδων που καταφεύγουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, στην προαγωγή του στόχου της αριστείας, στην εμπέδωση πνεύματος ευγενούς άμιλλας μεταξύ των ανωτάτων σχολών.

Μέση Εκπαίδευση

Η αλλοτρίωση του σημερινού Λυκείου, που έχει μεταβληθεί σε μηχανισμό αποστήθισης μερικών δεκάδων σελίδων ύλης ολίγων μαθημάτων με σκοπό την εισαγωγή σε κάποια σχολή, πρέπει να δώσει την θέση της στην αναγέννηση της Μέσης Εκπαίδευσης. Αυτό θα επιτευχθεί με την άμεση αποσύνδεση του Λυκείου από την διαδικασία εισαγωγής στα ΑΕΙ.

Όμως, οι Πανελλήνιες έχουν αποδειχθεί ο πλέον αδιάβλητος εξεταστικός μηχανισμός, που τουλάχιστον εγγυάται την ίση μεταχείριση των υποψηφίων. Έτσι, προτείνουμε μία παραλλαγή του παλαιού Ακαδημαϊκού, εμπλουτισμένη με τον αδιάβλητο μηχανισμό των Πανελληνίων: Κάθε Πανεπιστήμιο θα αναλαμβάνει να προσδιορίζει αυτόνομα, κάθε χρόνο, τον αριθμό των εισακτέων, ανάλογα με τις πραγματικές του δυνατότητες (ώστε να παύσει η ετήσια διεύρυνση του αριθμού των εισακτέων με κυβερνητικές αποφάσεις προεκλογικού χαρακτήρα, που οδήγησαν τα πανεπιστήμια στην κατάρρευση). Επίσης θα προσδιορίζει τις βαθμολογικές προϋποθέσεις των υποψηφίων και την εξεταστέα ύλη, μαζί με προτεινόμενη βιβλιογραφία. Στην συνέχεια, την διεξαγωγή των εξετάσεων για κάθε Πανεπιστήμιο θα αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει η Κεντρική Επιτροπή Γενικών Εξετάσεων (ΚΕΓΕ), βάσει των προδιαγραφών που θέτει κάθε σχολή. Κάθε Πανεπιστήμιο θα είναι υποχρεωμένο να προσφέρει ετήσιο πρόγραμμα προετοιμασίας για τις Εισαγωγικές Εξετάσεις, με διδακτική προσφορά του δικού του διδακτικού προσωπικού, ώστε να αντιμετωπιστεί τουλάχιστον εν μέρει η ανάγκη προετοιμασίας των υποψηφίων.

Απαιτείται στη συνέχεια άμεση αναδιοργάνωση και αναβάθμιση του δημοσίου σχολείου, με:

- α. την εφαρμογή σύγχρονου, αντικειμενικού και ακριβοδίκαιου συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών,
- β. την οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση, συνεχή επιμόρφωση και αξιοκρατική εξέλιξη των εκπαιδευτικών,
- γ. την δημιουργία πρότυπων σχολείων σε κάθε νομό της χώρας,
- δ. την στροφή του εκπαιδευτικού προτύπου προς την διαμόρφωση αυτόνομων και ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων που θα διαθέτουν ανθρωπιστικές αξίες, κριτική σκέψη, αυτοπεποίθηση, γλωσσική επάρκεια, κλασική παιδεία και ιδανικά και
- ε. την ενίσχυση του εκπαιδευτικού συστήματος προς την κατεύθυνση της άρτιας επαγγελματικής και τεχνικής κατάρτισης,
- στ. την απόδοση μεγαλύτερης έμφασης στην διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών διότι μόνον έτσι θα γίνει κατανοητή η "λογική" της νέας ελληνικής γλώσσας. Άλλωστε τα αρχαία ελληνικά διδάσκονται στα σχολεία όλου του κόσμου.

Για το εξεταστικό σύστημα, θα πρέπει να δημιουργηθούν στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου κινητοί και εξατομικευμένοι για κάθε μαθητή κύκλοι ενδιαφερόντων, έτσι ώστε κάθε μαθητής-τρια να επιλέγει τα μαθήματα που τον ενδιαφέρουν και να εμβαθύνει σε αυτά με εργασίες και ενεργό συμμετοχή. Επίσης, αντί της θεωρούμενης ως πανάκειας λύσης του «πολλαπλού βιβλίου» (που προέκυψε ως απάντηση στα αδιέξοδα των κακών σχολικών συγγραμμάτων τα οποία οδηγούν στην αύξηση της παραπαιδείας), θα πρέπει να συγγραφούν άριστα βιβλία, δηλαδή βιβλία κατανοητά με παιδαγωγικές προδιαγραφές. Με δεδομένο ότι το παιδαγωγικό ινστιτούτο έχει αποτύχει πλήρως απαιτείται πλήρης ανασχεδιασμός της εκπαιδευτικής πολιτικής και της οργάνωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, έτσι ώστε να δοθεί η δυνατότητα πραγματικής μόρφωσης στους Έλληνες μαθητές. Παράλληλα, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην αισθητική και καλλιτεχνική αγωγή και στις δημιουργικές και εξωστρεφείς δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων.

Προσχολική Αγωγή και Στοιχειώδης Εκπαίδευση

Η πρώτη σχολική εκπαίδευση ή προσχολική αγωγή είναι απαραίτητο να βελτιωθεί δραστικά, με την αναβάθμιση των πτυχίων των βρεφονηπιαγωγών και την εκπόνηση σαφούς προγράμματος σπουδών για το νηπιαγωγείο. Παράλληλα, είναι απαραίτητη η στελέχωση των βρεφονηπιακών σταθμών και των νηπιαγωγείων με ειδικούς εξελικτικούς ψυχολόγους, με στόχο την έγκαιρη διάγνωση αναπτυξιακών διαταραχών και αποκλίσεων ώστε να υπάρχει και άμεση θεραπεία, αφού στο υπάρχον σύστημα, η συντριπτική πλειοψηφία των διαταραχών διαγιγνώσκεται στο δημοτικό, με αποτέλεσμα και κρίσιμη μεγάλη απώλεια χρόνου.

Η παιδεία πρέπει να οδηγεί σε διαμόρφωση ανεξάρτητα σκεπτόμενων πολιτών, εμπνεόμενων από τις αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της πατρίδας. Τα παιδιά πρέπει να εξοικειωθούν με την έρευνα, την εργασία και την διατύπωση άποψης ήδη από το δημοτικό και να δοθεί έμφαση όχι στο ένα βιβλίο, αλλά στην δημιουργία δανειστικών βιβλιοθηκών σε κάθε σχολείο. Θα ήταν επίσης σπουδαίο για τους μαθητές να αρχίσουν να ανακαλύπτουν από το δημοτικό τον πλούτο της κλασικής παιδείας η οποία διαμορφώνει ανθρώπους με υψηλά ιδανικά, ενώ εξίσου σημαντικό είναι τα παιδιά, από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους να εισάγονται στον ελληνικό πολιτισμό και τις τέχνες ώστε να εντυπώνεται η συγκεκριμένη κουλτούρα

στην ταυτότητά τους. Αυτό δεν θα πρέπει να σταματά σε καμία από τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

Τα βιβλία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης θα πρέπει να ξαναγραφούν στο σύνολό τους, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, καθώς αντιμετωπίζουν τους μαθητές ως υστερούντες, οι γνώσεις που παρέχονται είναι στείρες και σε συνδυασμό με την μη μαθητοκεντρική διδασκαλία που κατά κόρον κυριαρχεί στις ελληνικές αίθουσες, οι διδακτικές ώρες μετατρέπονται σε αδιάφορους αιώνες.

Προτείνουμε την διδασκαλία στοιχείων των ακόλουθων μαθημάτων από την πρώτη δημοτικού: αγωγή του πολίτη, οικολογία και προστασίας του περιβάλλοντος, στοιχεία ελληνικού πολιτισμού και εισαγωγή στις τέχνες. Επιπλέον είναι σημαντική η εισαγωγή στην αρχαία ελληνική από την Πέμπτη Δημοτικού, με μεθόδους ήπιες και φιλικές προς τον μαθητή. Δε μπορούμε να απαιτούμε απ' τα παιδιά μας να μαθαίνουν μηχανικά ορθογραφία. Οφείλουμε να τους την τεκμηριώνουμε μέσω της αρχαίας ελληνικής προέλευσης. Αφού τα παιδιά μπορούν να μαθαίνουν δεύτερη και τρίτη ξένη γλώσσα ενόσω ακόμη φοιτούν στο δημοτικό είναι σε θέση να μάθουν και πολλές λέξεις, έννοιες και γλωσσικές λειτουργίες των αρχαίων ελληνικών.

Επανάδρυση των πρότυπων σχολείων

Η κατάρρευση του Δημοσίου Σχολείου λειτούργησε όχι μόνον διαλυτικά για τον συνολικό πνευματικό προσανατολισμό και το επίπεδο της Ελληνικής κοινωνίας, αλλά τελικώς ενίσχυσε τις ταξικές διαφορές: τα ευπορότερα στρώματα στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά σχολεία, ενώ οι λιγότερο προνομιούχοι υφίστανται τις συνέπειες της απαιδείας. Η γενική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης πρέπει να συνδυασθεί με την αναγέννηση των Προτύπων Σχολείων, που καταργήθηκαν εν ονόματι μίας ψευδο-εξισωτικής ιδεολογίας. Σκοπός των Προτύπων Σχολείων είναι να προσφέρουν δωρεάν παιδεία υψηλού επιπέδου σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και να αντισταθμίσουν το πλεονέκτημα των ιδιωτικών σχολείων που διαθέτουν τα εύπορα στρώματα. Ταυτόχρονα, να λειτουργήσουν ως πιλότος για το σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος, ρυθμιζώντας το στην κατεύθυνση της ποιότητας. Τέλος, να διαμορφώσουν ολοκληρωμένες προσωπικότητες που θα στελεχώσουν την δημόσια διοίκηση, τους κρατικούς μηχανισμούς, την πολιτική, την διπλωματία, τα επιστημονικά ιδρύματα.

Οι αρχές που θα διέπουν την λειτουργία των Προτύπων Σχολείων είναι οι εξής:

1. Οι καθηγητές θα επιλέγονται βάσει συγκεκριμένων προδιαγραφών, όπως βαθμός πτυχίου, μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών, επιτυχημένη πενταετή εκπαιδευτική εμπειρία, γνώση ξένων γλωσσών, ερευνητικό και συγγραφικό έργο. Θα διορίζονται με τριετή θητεία, στο τέλος της οποίας θα αξιολογούνται από αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο. Θα έχουν μειωμένο ωράριο, θα λαμβάνουν επιμίσθιο 20% του μισθού τους, και μετά από δύο επιτυχείς θητείες θα μπορούν να τοποθετούνται ως διευθυντές σε τακτικές σχολικές μονάδες, ώστε να μεταφέρουν εκεί την εμπειρία τους και τις μεθόδους διδασκαλίας των προτύπων. Η διδασκαλία τους στα πρότυπα θα πρέπει να εμπεριέχει στοιχεία διδακτικής πρωτοτυπίας, ανάθεση και διόρθωση εργασιών, ολοκληρωμένη βιβλιογραφικά εφόδια, εξατομικευμένη παιδαγωγική και γνωστική προσέγγιση κάθε μαθητή χωριστά.
2. Οι μαθητές-τριες θα επιλέγονται κατόπιν εξετάσεων στο τέλος της Έκτης Δημοτικού και στο τέλος της Τρίτης Γυμνασίου μεταξύ αριστούχων. Θα εντάσσονται σε ολιγομελή τμήματα, το πολύ δεκαπέντε μαθητών-μαθητριών. Κάθε μαθητή-τρια

θα παρακολουθεί ένα tutor, κατά το αγγλοσαξονικό σύστημα, ο οποίος θα τον συμβουλευεί και θα συζητά μαζί του επί εβδομαδιαίας βάσεως. Ο tutor θα διαθέτει ψυχολογικές γνώσεις και παιδαγωγική εμπειρία, θα παρακολουθεί έναν μικρό αριθμό μαθητών-τριών, θα τηρεί φάκελλο με την πρόοδό τους, θα συνεργάζεται στενά με τους διδάσκοντες και τους γονείς τους και θα απαλλάσσεται από άλλες υποχρεώσεις. Θα επιλαμβάνεται προβλημάτων επίδοσης και συμπεριφοράς. Κάθε καθηγητής προτύπου σχολείου θα λειτουργεί ως tutor το ένα από τα τρία έτη κάθε θητεία του.

3. Ο διευθυντής του Προτύπου Σχολείου θα επιλέγεται κατόπιν προκηρύξεως από συμβούλιο, στο οποίο θα μετέχουν δύο εξέχουσες ακαδημαϊκές προσωπικότητες διεθνούς φήμης, δύο Πρυτάνεις Πανεπιστημίων και δύο αρμόδιοι Σχολικοί Σύμβουλοι. Θα πρέπει να είναι διακεκριμένη προσωπικότητα του εκπαιδευτικού χώρου, με υψηλή αξιολόγηση από γονείς, μαθητές και υπηρεσιακούς παράγοντες. Στο σχολείο που θα διευθύνει θα πρέπει να εισαγάγει υψηλά κριτήρια διδασκαλίας και αξιολόγησης, σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους και υποδομές.

4. Τα Πρότυπα Σχολεία θα διακρίνονται σε Κλασσικά και Θετικά. Οι απόφοιτοι θα εισάγονται άνευ εξετάσεων σε ανώτατες σχολές της επιλογής τους.

Αξιολόγηση και Αυτο-αξιολόγηση

Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν διαθέτει μηχανισμό αξιολόγησης των εκπαιδευτικών της καθώς και των σχολικών μονάδων. Το σώμα των επιθεωρητών καταργήθηκε το 1982, διότι θεωρήθηκε μηχανισμός ιδεολογικού ελέγχου της κυβερνώσας δεξιάς παράταξης (εν μέρει σωστό, εν μέρει λάθος). Αλλά δεν αντικαταστάθηκε από ένα εναλλακτικό μοντέλο αξιολόγησης. Έτσι, εδώ και 27 χρόνια, η Ελληνική εκπαίδευση βαδίζει χωρίς σύστημα αξιολόγησης. Πολύ περισσότερο που τα εκπαιδευτικά συνδικαλιστικά σχήματα αρνούνται πεισματικά κάθε αξιολόγηση, επικαλούμενα τις χαμηλές αποδοχές των εκπαιδευτικών (ασφαλώς το επιχείρημα είναι έωλο: ακόμη και τραπεζικοί υπάλληλοι των 700 ευρώ αξιολογούνται αυστηρότατα).

Προτείνουμε, ως εκ τούτου, την εφαρμογή σύγχρονου συστήματος αξιολόγησης, που θα σχεδιασθεί με βάση τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα και θα βασίζεται σε δύο πυλώνες: την εξωτερική αξιολόγηση και την αυτο-αξιολόγηση.

Οπωσδήποτε, η εξωτερική αξιολόγηση είναι αναγκαία. Χωρίς αυτήν, οποιοδήποτε σύστημα αυτο-αξιολόγησης θα λειτουργούσε εικονικά και παραπλανητικά. Επομένως, θα συσταθεί σώμα αξιολογητών, που θα διαθέτουν επιστημονική κατάρτιση, τουλάχιστον δεκαετή διδακτική εμπειρία και εξειδικευμένη μετεκπαίδευση στο αντικείμενο της αξιολόγησης. Οι αξιολογητές θα προσλαμβάνονται με βάση το βιογραφικό τους σημείωμα από επιτροπή ακαδημαϊκών.

Η σύγχρονη αντίληψη για την αξιολόγηση εστιάζει την προσοχή της στην συνολική λειτουργία της σχολικής μονάδας, στα αποτελέσματά της και στην λειτουργία της. Λαμβάνει υπόψη της τις ανάγκες και τις επιθυμίες όλων των εμπλεκόμενων μερών (μαθητών, δασκάλων, γονέων, στελεχών εκπαίδευσης, ακόμα και περιοίκων). Συνδέει τις επιδόσεις με συγκεκριμένους στόχους, που έχουν τεθεί εκ των προτέρων από τις αρμόδιες αρχές και την κοινωνία. Βασικός στόχος της αξιολόγησης είναι η συνεχής αυτοκριτική και βελτίωση ενός εκπαιδευτικού συστήματος και η ύπαρξη

ενός μηχανισμού ανατροφοδότησης και ελέγχου, που θα το οδηγεί σε συνεχείς διορθωτικές αποφάσεις.

Στα πλαίσια της σύγχρονης αντίληψης για την αξιολόγηση, θεωρείται ότι ένα ολοκληρωμένο εκπαιδευτικό σύστημα χρειάζεται και εξωτερικές και εσωτερικές πηγές αξιολόγησης. Η ικανότητα ενός εκπαιδευτικού συστήματος να χρησιμοποιεί τα εργαλεία της αυτο-αξιολόγησης και της αυτο-βελτίωσης θεωρείται δείκτης της υγείας του. Η εξωτερική αξιολόγηση θεωρείται συμπληρωματική προς την αυτο-αξιολόγηση, με την έννοια ότι οι αξιολογητές μπορούν να υποβοηθήσουν την οργάνωση και λειτουργία ενός εσωτερικού μηχανισμού αυτο-αξιολόγησης σε κάθε σχολική μονάδα. Στην αυτο-αξιολόγηση συμμετέχουν μαθητές, δάσκαλοι, γονείς, διεύθυνση, απαντώντας σε συγκεκριμένα ερωτήματα εκπλήρωσης των προσδοκιών που κάθε μία από αυτές τις ομάδες έχει θέσει για τον εαυτό της και τις άλλες ομάδες, ξεκινώντας από την υλικοτεχνική υποδομή και φθάνοντας στην ψυχική επαφή μεταξύ των προσώπων.

Ορισμένα δεδομένα της αυτο-αξιολόγησης είναι α. η πεποίθηση ότι ο εκπαιδευτικός που έχει επίγνωση της σημασίας του λειτουργήματός του χρειάζεται την αυτοκριτική, όπως και την εξωτερική κριτική, ως εργαλείο συνεχούς βελτίωσής του, β. η υποχρέωση κάθε σχολικής μονάδας να δίνει αναφορά στην κοινωνία που το χρηματοδοτεί και του εμπιστεύεται τα παιδιά της, γ. η διαμόρφωση κριτηρίων διδασκαλίας και η ανάπτυξη ειδικών γνώσεων για τον χειρισμό των διαφορετικών προβλημάτων κάθε μαθητή, που αποτελεί μία εντελώς ιδιαίτερη προσωπικότητα.

ΚΕΦ.10 : Πολιτισμός

Ο πολιτισμός ως Βασική ιστορική συνεισφορά της Ελλάδας και το συγκριτικό της πλεονέκτημα στην παγκόσμια κοινωνία

Η παραγωγή αυθεντικού πολιτιστικού έργου μπορεί να αποτελέσει συμβολικά και ουσιαστικά την βαρειά βιομηχανία της χώρας. Αυτό είναι απολύτως εφικτό, αρκεί να αξιοποιηθεί η μοναδικού πλούτου και περιεχομένου πολιτιστική παράδοση και κληρονομιά μας, από την αρχαιότητα ως σήμερα. Ταυτόχρονα, όμως, και η σύγχρονη πολιτιστική δημιουργία, οι ενεργοί δημιουργοί και οι κοινότητες δημιουργών, πολλοί από τους οποίους εξορίζονται στο εξωτερικό καθώς η χώρα δεν απορροφά και κυρίως δεν αντιλαμβάνεται ούτε προωθεί το έργο τους. Η προώθηση της τέχνης οφείλει να γίνεται αρχικά με κριτήρια της κοινωνικής της αναγκαιότητας και λειτουργίας και όχι με εκείνα της εμπορικής αποδοτικότητάς της. Η σωστή αξιοποίηση και προώθηση της τέχνης δημιουργεί την υγιή βάση για ποιοτικά προϊόντα πολιτισμού με εξαιρετική ανταποδοτικότητα -που μεταφράζεται έμμεσα σε σπουδαίο οικονομικό κεφαλαίο, όπως πχ. έχει επιτύχει η Ισπανία αλλά και άλλες χώρες σε όλον τον κόσμο.

Εργαλεία υλοποίησης ενός εθνικού προγράμματος πολιτισμού:

- Δικτύωση όλων των πολιτιστικών φορέων σε όλη την Ελλάδα καθώς και μεμονωμένων καλλιτεχνών για την δημιουργία πλαισίων συνεργασίας, την ανταλλαγή και την παραγωγή ιδεών, την δημιουργία δομών επικοινωνίας και παραγωγής για οικονομία κλίμακας μέσω των δικτύων. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να ιδρυθούν γραφεία πολιτισμού σε κάθε Ελληνική πόλη ή συνοικία των μεγάλων πόλεων. Τα γραφεία αυτά θα αυτοχρηματοδοτούνται με την προώθηση των καλλιτεχνικών τους έργων και θα ενισχύονται από την τοπική αυτοδιοίκηση, αφού θα αποελούν πόλο τοπικής πολιτιστικής ανάπτυξης, αισθητικής παιδείας των νέων και

έλξης τουριστικού ενδιαφέροντος.

- Δικτύωση με το εξωτερικό, προβολή και αξιοποίηση του ελληνικού δημιουργικού έργου σε ευρύτατη κλίμακα σε όλο τον κόσμο. Σ αυτήν την κατεύθυνση μπορούν να ιδρυθούν Επιτροπές Ελληνικού Πολιτισμού στα μεγάλα πολιτιστικά κέντρα του εξωτερικού, με πρωτοβουλία των ομογενών και των φιλελλήνων, και την υποστήριξη του υπουργείου Πολιτισμού.

- Συμμετοχή ελληνικής δημιουργίας σε όλες τις διεθνείς διοργανώσεις, με ορθολογικό τρόπο και κυρίως μέσα από την προβολή της χώρας με εθνικά περίπτερα, κίνητρα συμμετοχής καλλιτεχνών σε αυτές, δημιουργία οργανισμού αντίστοιχου με τον Οργανισμό Προώθησης Εξαγωγών, όπως γίνεται σε πολλές χώρες όπου ο πολιτισμός έχει σοβαρή εθνική και οικονομική διάσταση (Σκανδιναβία, Ολλανδία, Ισπανία κλπ).

- Αναθεώρηση των συστημάτων επιχορηγήσεων με αξιολογικά κριτήρια, μηχανισμούς αποκέντρωσης, διαφάνειας και διεύρυνσης της βάσης συμμετοχής.

- Θεσμοποίηση της παραγωγής πολιτιστικού έργου με όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης-αναβάθμιση της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, στα πλαίσια του τριετούς Λυκείου, ως μαθήματος επιλογής και στην Δευτέρα Λυκείου έναντι άλλων μαθημάτων θετικού ή τεχνικού προσανατολισμού

- Μέριμνα για τα μνημεία και αντιμετώπιση τους ως ζωντανών οργανισμών που εκπέμπουν μηνύματα γνώσης, σοφίας, αισθητικής, αρμονίας, διαλόγου με το περιβάλλον και την φύση, που στέλνουν μηνύματα ζωής. Απεμπλοκή από την προσέγγιση τους ως μουσειακών ειδών που έχουν τοποθετηθεί στο περιθώριο της εποχής μας, που εθελουφλεί μπροστά στη μυστική ζωή τους, που αγνοεί τη δική τους προσαρμοστικότητα και εναρμόνιση με την κάθε ιστορική περίοδο.

Απαιτείται, ασφαλώς, ριζική αλλαγή κλίματος και νοοτροπίας στο υπουργείο Πολιτισμού. Σήμερα, στο υπουργείο κυριαρχούν κριτήρια επικοινωνιακά, πελατειακά και, όπως αποκαλύφθηκε πρόσφατα, βαθιάς ιδιοτέλειας. Δαπανηρές, υπερπολυτελείς εκδηλώσεις πολλών εκατομμυρίων ευρώ, που δεν έχουν απήχηση στον κόσμο και εμφανίζουν ανύπαρκτη επισκεψιμότητα, πραγματοποιούνται με σκοπό την αυτοπροβολή των διοργανωτών και τις επικοινωνιακές ανάγκες των κομματικών μηχανισμών. Την ίδια στιγμή, η διεθνής προβολή της χώρας είναι αμελητέα. Επίσης, θα μπορούσε με αυτά τα χρήματα (και με μεγαλύτερη συμμετοχή του ΟΠΑΠ) να ενισχυθεί οικονομικά το Καλλιτεχνικό Επιμελητήριο, ώστε να μπορεί να παράσχει καλύτερη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και συντάξεις στους ανθρώπους της τέχνης.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ : ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Σήμερα, η Ελλάδα βρίσκεται αντιμέτωπη με κολοσσιαίες προκλήσεις αλλά και ευκαιρίες στον οικονομικό τομέα. Η κρίση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος προκαλεί ισχυρούς κλυδωνισμούς στην παγκόσμια οικονομία, παρασύροντας την σε μια ύφεση που θα μπορούσε να εξελιχθεί ως μια από τις χειρότερες οικονομικές κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών. Οι τεχνολογικές εξελίξεις αλλάζουν τις ισορροπίες ανάμεσα στους συντελεστές της παραγωγής, η ανισοκατανομή του πλούτου διευρύνεται και ο διεθνής ανταγωνισμός οξύνεται.

Σε αυτή τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, η εικόνα όλων των βασικών οικονομικών μεγεθών της χώρας χειροτερεύει, εμφανίζοντας ανάγλυφα όλες τις χρόνιες διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας που αποτυπώνονται, μεταξύ άλλων, στο υψηλό δημόσιο χρέος, στην χαμηλή ανταγωνιστικότητα της χώρας -από την οποία προκύπτει το τεράστιο έλλειμμα εμπορικών συναλλαγών-, στην γραφειοκρατία και στην αδυναμία περιορισμού της φοροδιαφυγής.

Βασική αιτία που έχει οδηγήσει την ελληνική οικονομία σε αυτό το τέλμα είναι ότι όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών, χρησιμοποίησαν τον κρατικό μηχανισμό ως εργαλείο ιδιοποίησης της εξουσίας, προωθώντας, έτσι, την αδιαφάνεια, τη διαπλοκή και την αναξιοκρατία. Υπέρτατο κριτήριο για τη διαμόρφωση της εκάστοτε οικονομικής πολιτικής υπήρξε, δυστυχώς, το κομματικό και όχι το κοινωνικό συμφέρον. Όλες οι αποφάσεις αξιολογούνταν πάντα με βάση το πολιτικό κόστος, γι' αυτό και δεν υλοποιήθηκαν ποτέ οι εξαγγελίες για κοινωνική και φορολογική δικαιοσύνη, για μια ανθρώπινη και δίκαιη κοινωνία. Το οικονομικό πρόβλημα της Ελλάδας είναι εντέλει πρόβλημα των ανεύθυνων εγχώριων πολιτικών δυνάμεων.

Για να εξέλθει η χώρα μας από αυτή τη δύσκολη κατάσταση απαιτείται μια νέα ηγεσία που θα λαμβάνει αποφάσεις με μόνο γνώμονα το συμφέρον της χώρας και όχι με την σκέψη στο «πολιτικό κόστος». Μια ηγεσία που θα προωθήσει ένα μοντέλο οικονομικού πατριωτισμού, χαράσσοντας ένα πρόγραμμα ανασύνταξης και μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας, που πέραν των απαντήσεων που θα δώσει στα 'καυτά' προβλήματα της τρέχουσας δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, θα διαμορφώσει και το νέο αναπτυξιακό μοντέλο για την ευρωπαϊκή Ελλάδα του αύριο.

Οι εξελίξεις τρέχουν με ταχείς ρυθμούς και η κυβέρνηση μεταβάλλει συνεχώς την θέση της σε σχέση με τα απαιτούμενα μέτρα σταθεροποίησης και ενίσχυσης της οικονομίας. Έτσι, ορισμένες προτάσεις που συμπεριλαμβάνονται στο παρόν κείμενο ενδέχεται να χάσουν τον επίκαιρο χαρακτήρα τους. Σε όσα ζητήματα διαμορφώνονται δυναμικά από την συγκυρία θα επανερχόμαστε με επιμέρους επεξεργασίες και προτάσεις στη δημόσια συζήτηση.

ΚΕΦ.11 : ΑΜΕΣΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Πρώτο και επείγον μέλημα, υπό τις παρούσες συνθήκες, είναι η δραστική περικοπή της δημοσιονομικής σπατάλης, με πολύ συγκεκριμένα και άμεσα εφαρμόσιμα μέτρα.

Προκειμένου να υπάρξει σοβαρή αίσθηση ότι το σκέλος των δαπανών συνεισφέρει αληθινά στην ισορροπία, χρειαζόμαστε:

- Άμεση (εντός 3μήνου) κατάργηση όλων των περιττών-ανενεργών ΔΕΚΟ/Οργανισμών/Φορέων/ΝΠΔΔ (π.χ. οργανισμός αποξηράνσεως λίμνης Κωπαΐδας). Πλήρης κατάλογός τους καταχωρίζεται στις εφημερίδες και αναρτάται στο διαδίκτυο.
- Πάγωμα για μια ζετία των προσλήψεων στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με εξαίρεση τα νοσοκομεία και τα σχολεία. Όπου αλλού διαπιστώνεται ανάγκη παρέκκλισης, δημοσιοποιείται και ισχύει ο κανόνας 6:1 (για κάθε έξι αποχωρήσεις, μια πρόσληψη).
- Περικοπή από όλα τα υπουργεία 20% των ελαστικών τους δαπανών. Ένα πεδίο όπου μπορεί εύκολα να εξασφαλισθεί μεγάλης κλίμακας εξοικονόμηση είναι ο κεντρικός κλιματισμός στα δημόσια κτίρια, όπου γίνεται υπερκατανάλωση ενέργειας. Επειδή όλες οι δαπάνες τείνουν να ορίζονται ανελαστικές, ισχύει 5% περικοπή στο σύνολο των δαπανών κάθε υπουργείου.
- Κατάργηση για δύο χρόνια των διαφημιστικών εκστρατειών του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Εξαίρεση ισχύει μόνο για τις διαφημίσεις που αφορούν τον τουρισμό καθώς και αυτές με καθαρά ενημερωτικό περιεχόμενο, οι οποίες όμως περιορίζονται στον Τύπο. Γι' αυτές ισχύει ο κανόνας «μια καταχώριση σε κάθε εφημερίδα (εθνικής κλίμακας), με κατάλληλα προσαρμοσμένο τιμολόγιο που θα καθορίζει το υπουργείο τύπου με βάση τις κυκλοφορίες», ώστε να αποφεύγονται οι επιλεκτικές πολιτικές υπουργών, «περιβαλλόντων», διαμεσολαβητών κοκ.
- Επανεξετάζεται από μηδενική βάση η πρακτική των υπερωριών («δικαιούμενες» και μη πραγματοποιούμενες) και επιδομάτων, οδοιπορικών κοκ. Πειθαρχική ευθύνη όσων βεβαιώνουν μη πραγματοποιούμενες υπερωρίες κοκ ως υπαρκτές.
- Κατάργηση με νομοθετική ρύθμιση όλων των προνομίων (ειδικές απολαβές εις είδος) των κυβερνητικών και ανωτάτων κρατικών λειτουργών. Ειδικά αυτοκίνητα, συνοδείες 'επίδειξης', ατέλειες, δωρεάν χρήση τηλεφώνων/υπηρεσιών κοκ., περικόπτονται στο υπηρεσιακά απαραίτητο επίπεδο, το οποίο θα καθορισθεί με μελέτη του Λογιστηρίου του Κράτους, με ιδιαίτερη έμφαση στην κορυφή της ιεραρχίας. Κατάργηση του πλήθους μετακλητών υπαλλήλων που υπηρετούν στα βουλευτικά γραφεία και οι οποίοι στην συνέχεια μονιμοποιούνται στο δημόσιο.
- Άμεση διοικητική ενοποίηση των αλληλεπικαλυπτόμενων υπηρεσιών με κοινό αντικείμενο. Στο πλαίσιο αυτό θα ενοποιηθούν οι υγειονομικές και λοιπές υποστηρικτές υπηρεσίες των ενόπλων δυνάμεων και σωμάτων ασφαλείας, ώστε να επιτευχθούν μεγάλες οικονομίες κλίμακας.
- Εντατικοποίηση των προσπαθειών για καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, αξιοποιώντας την ανάλογη διεθνή εμπειρία. Βασικό παράδειγμα η έκπτωση των δαπανών με αποδείξεις, καθώς και όλα τα μέτρα αυτόματης είσπραξης, χωρίς την μεσολάβηση του εφοριακού υπαλλήλου.
- Πλήρης κατάργηση οποιασδήποτε φορολογίας ακίνητης περιουσίας, από την οποία δεν προκύπτει εισόδημα (το οποίο όφελος προκύπτει για το δημόσιο ταμείο, είναι μικρότερο από το κόστος διαχείρισης του ιδίου). Η ακίνητη περιουσία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, των ενόπλων δυνάμεων και άλλων δημοσίων οργανισμών θα αξιοποιηθεί με ταχύτατες διαδικασίες, ώστε να καλυφθεί ένα σημαντικό μέρος από το κόστος λειτουργίας τους.
- Νομική κατοχύρωση της οριστικής φύσης των κατά καιρούς «περαιώσεων», οι οποίες εφεξής θα πρέπει να σημαίνουν το πραγματικό κλείσιμο των ρυθμιζόμενων χρήσεων, χωρίς να έχει ο Έφορος το δικαίωμα να επανέρχεται. Μόνη εξαίρεση οι περιπτώσεις πλαστότητας, ή άλλες αυτοτελείς ποινικές παραβάσεις.
- Κατεύθυνση του μεγαλύτερου τμήματος των εισπράξεων του ΟΠΑΠ στην παιδεία και την υγεία προς κάλυψη των τεράστιων εξόδων τους. Επίσης, μέρος των

εισπράξεων να διατίθεται για την δημιουργία νέων μουσείων σε σημαντικούς αρχαιολογικούς τόπους ανά την Ελλάδα, προκειμένου να τονωθεί το τουριστικό ρεύμα υψηλού επιπέδου προς τη χώρα μας και να ενισχυθεί η απασχόληση των επιστημόνων που ασχολούνται με τις αρχαιολογικές επιστήμες.

ΚΕΦ.12 : ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ:

ΣΤΟΧΟΣ Η ΑΕΙΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ Η ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Η πρότασή μας στοχεύει σε ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης που θα επιτυγχάνει διατηρήσιμους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, θα αυξάνει την απασχόληση και θα προστατεύει το περιβάλλον. Ένα μοντέλο που θα προάγει την υγιή επιχειρηματικότητα. Θα επενδύει στην παιδεία, την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία για να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Θα ενισχύει την εξωστρέφειά της και θα μειώνει τις περιφερειακές ανισότητες. Το δυναμικό μοντέλο που προτείνουμε, μπορεί να παραγάγει πλούτο που θα αναδιανεμηθεί προς τις τρεις κατευθύνσεις που προτείνει η κοινωνική μας πολιτική, προωθώντας έτσι την επίτευξη ενός υψηλότερου βαθμού κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης.

Επενδύσεις- Προσέλκυση ξένων επενδύσεων

Η Ελλάδα έχει πάψει προ πολλού να είναι χώρα χαμηλού εργατικού κόστους και επομένως δεν μπορεί να βασίσει την οποιαδήποτε ανάπτυξή της σε επενδύσεις εντάσεως εργασίας. Αντιθέτως, οι δημόσιες επενδύσεις στην ανάπτυξη δικτύων και υποδομών σε όλη την χώρα με τα πλέον σύγχρονα χαρακτηριστικά σε συνδυασμό με την απεμπλοκή από τα γραφειοκρατικά χαρακτηριστικά του τριτοκοσμικού μας κράτους, θα επιτρέψουν την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων εντάσεως κεφαλαίου και τεχνολογίας σε τομείς που θα καταστήσουν την Ελλάδα βασική δύναμη ανάπτυξης στα Βαλκάνια και την Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Βιομηχανία- Έμφαση στις τεχνολογίες αιχμής

Η παροχή αποτελεσματικών κινήτρων για την στροφή σε μεγάλης κλίμακας βιομηχανικές επενδύσεις στον δευτερογενή τομέα, με την αξιοποίηση τεχνολογιών αιχμής θα έχει καταλυτικά οφέλη για την ενίσχυση της απασχόλησης και την αποδυνάμωση της ανεργίας και θα επιφέρει αύξηση του εθνικού μας προϊόντος και των εξαγωγών, εξελίξεις που με τη σειρά τους θα έχουν θετική επίδραση πάνω στο εμπορικό μας ισοζύγιο και αντίστοιχα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Επιπλέον, θα προστεθούν σημαντικά έσοδα στον μόνιμα ελλειμματικό κρατικό προϋπολογισμό, βοηθώντας έτσι στην μείωση του συνολικού εθνικού μας χρέους.

Αγροτικός τομέας

Κομβικής σημασίας επιλογές για την αναβίωση και ανάπτυξη του αγροτικού τομέα της οικονομίας είναι η στροφή προς την παραγωγή προϊόντων ονομασίας προέλευσης (ΟΠΑΠ), κατά προτεραιότητα βιολογικών, με στόχο τις μεγάλες αγορές της Ευρώπης, της Αμερικής, της Ρωσίας και της Κίνας, μετά από την εκπόνηση ειδικών μελετών ανά περιφέρεια, οι οποίες θα λαμβάνουν υπ' όψιν τις ιδιαίτερες εδαφοκλιματικές συνθήκες, το υδατικό ισοζύγιο, τις τοπικές ενεργειακές δυνατότητες, την αγροτική παράδοση, τις δυνατότητες υψηλού επιπέδου τυποποίησης και επεξεργασίας των παραγόμενων τροφίμων, τις δυνατότητες για χαμηλού κόστους

συνδυασμένες μεταφορές προς το εξωτερικό και τις δυνατότητες σύνδεσης της απαιτούμενης προς τούτο επαγγελματικής εκπαίδευσης σε περιφερειακή κλίμακα με την παραγωγή σε κάθε περιφέρεια της χώρας.

Τουρισμός- Ενίσχυση του συγκριτικού πλεονεκτήματός μας

Ο τουρισμός είναι από τους δυναμικότερους και ανταγωνιστικότερους κλάδους της Ελληνικής Οικονομίας. Ανήκει στους τομείς που διαθέτουν συγκριτικά πλεονεκτήματα και προοπτικές ανάπτυξης στον ελλαδικό χώρο σε σχέση με το παγκόσμιο τουριστικό γίγνεσθαι.

Για την πραγματοποίηση του στόχου αυτού είναι απαραίτητη η αναβάθμιση και

ενίσχυση στους παρακάτω τομείς :

α) Αυστηρός καθορισμός ζωνών ανάπτυξης επιμέρους ειδών τουρισμού.

β) Βελτίωση της τουριστικής υποδομής, δημόσιας και ιδιωτικής.

γ) Βελτίωση του επιπέδου των υπηρεσιών, με κατάλληλη εκπαίδευση και εξειδίκευση.

δ) Στοχευμένη προβολή και διαφήμιση ανάλογα με τις ανάγκες κάθε αγοράς ξεχωριστά, με νέα εργαλεία και σύγχρονες μεθόδους (marketing).

ε) Διαφοροποίηση του τουριστικού προϊόντος από τα αντίστοιχα προϊόντα των γειτονικών και ανταγωνιστικών κρατών.

στ) Αναβάθμιση υποδομών και υπηρεσιών που συμπληρώνουν το τουριστικό προϊόν, π.χ. οδικοί άξονες, λιμάνια, αεροδρόμια, ταξί κ.τ.λ.

ζ) Επιπρόσθετα, θα πρέπει να υπάρχει συντονισμός όλων των φορέων της τουριστικής δραστηριότητας με την υποστήριξη, πληροφόρηση και αρωγή του κράτους σε επίπεδο νομαρχιών, δήμων και υπουργείου.

Η τουριστική ανάπτυξη όλης της επικράτειας, με παράλληλη αύξηση της τουριστικής σεζόν σε 12 μήνες, μέσω εκμετάλλευσης των εναλλακτικών μορφών τουρισμού, αποτελεί σημαντική πηγή οικονομικής ανάπτυξης και συμβάλει στην συγκράτηση του πληθυσμού, αλλά και στην λειτουργία-ανάπτυξη παραγωγικών μονάδων που δρουν συμπληρωματικά με τον τουρισμό, συμβάλλοντας στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Πράσινη Οικονομία

Η έμφαση στην 'πράσινη οικονομία θα μπορούσε να αναδείξει την προστασία του περιβάλλοντος σε ατμομηχανή της οικονομικής μας ανάπτυξης. Έτσι, η ανάπτυξη, από κύριος παράγων της αδιάκοπης περιβαλλοντικής υποβάθμισης και καταστροφής που υφίσταται η χώρα υπονομεύοντας οποιαδήποτε βιωσιμότητα για το μέλλον, θα μπορούσε να μετατραπεί σε κύριο παράγοντα της λύσης του. Συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην εξαιρετικά σημαντική από κάθε άποψη, οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας.

Η ανάπτυξη της πράσινης οικονομίας, προβλέπει κατά προτεραιότητα:

- α) Την επιτάχυνση της αξιοποίησης όλων των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας που διαθέτει η χώρα, με στόχο την επόμενη 10ετία, να εξασφαλίσουμε το μέγιστο δυνατό ποσοστό στη παραγωγή ηλεκτρισμού.
- β) Την επιτάχυνση της εγκατάστασης των μονάδων ολοκληρωμένης διαχείρισης των αστικών απορριμμάτων (διαχωρισμός στην πηγή, ανάκτηση ή/και ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση, με χρήση καθαρών τεχνολογιών).
- γ) Την ενίσχυση και ουσιαστική στήριξη της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας.
- δ) Την ενίσχυση της ανάπτυξης του αγροτουρισμού και του οικοτουρισμού

Μεταρρυθμίσεις για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα

Η διαμόρφωση ενός δίκαιου, σύγχρονου, απλού και σταθερού φορολογικού συστήματος, που θα υλοποιεί την διαρκώς εξαγγελόμενη εδώ και δεκαετίες φορολογική δικαιοσύνη, θα βοηθήσει τους πολίτες να εμπεδώσουν την αναγκαία φορολογική συνείδηση που σήμερα απουσιάζει.

Στόχος μας να σταματήσουμε την κοινωνική αδικία που συντελείται από τη συνεχιζόμενη επιδείνωση της σχέσης άμεσων προς έμμεσους φόρους στα συνολικά έσοδα. Είναι απαραίτητη η καθιέρωση μιας σειράς από φορολογικά κίνητρα για την καινοτομία, την έρευνα, την ανάπτυξη και τις νέες επιχειρήσεις που θα δημιουργούνται από γυναίκες, νέους και ανέργους. Ταυτόχρονα, χρειάζονται αντικίνητρα για τις δραστηριότητες που ρυπαίνουν το περιβάλλον, βλάπτουν τη δημόσια υγεία ή βρίσκονται σε στενότητα (όπως το νερό). Επίσης, θα φορολογούνται με ειδικό τρόπο τα καταναλωτικά αγαθά και υπηρεσίες που συνδέονται με υπερπολυτελή και προκλητικό τρόπο ζωής, καθώς και τα κέρδη που προέρχονται από μη-παραγωγικές επενδύσεις.

Προτείνουμε να καταργηθεί σταδιακά ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων του οποίου η τήρηση αποτελεί τροχοπέδη για τη λειτουργία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με παράλληλη κατάργηση και της συντριπτικής πλειοψηφίας των χρηματικών προστίμων που συνδέονται με την παραβίαση του.

Εθνικός Χωροταξικός Σχεδιασμός

Η χώρα έχει απόλυτη ανάγκη από έναν Εθνικό Χωροταξικό Σχεδιασμό που θα επιτρέψει τον καθορισμό ξεκάθαρων κανόνων και όρων μιας αειφόρου ανάπτυξης. Είναι αφελές να ελπίζουμε ότι είναι δυνατόν να υπάρξει υγιής, ποιοτική και σύγχρονη ανάπτυξη σε μια χώρα, όταν το 50% του συνολικού πληθυσμού και το 75% του ενεργού είναι συγκεντρωμένου στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας.

Περιφερειακή ανάπτυξη- Μεταφορά πόρων

Μετά τη λήξη του ΕΣΠΑ το 2013, το Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο θα πρέπει να βασίζεται στην μεταφορά πόρων, δραστηριοτήτων και ανθρώπινου δυναμικού στην περιφέρεια, απόλυτα ενταγμένων σε μια σειρά 5ετών προγραμμάτων τα οποία θα στοχεύουν στην ισόρροπη και ποιοτική ανάπτυξη όλων των περιοχών της χώρας, με χαρακτηριστικά και κριτήρια ευρωπαϊκής χώρας, μακριά από το ελληνικό

μεταπολεμικό αναπτυξιακό πρότυπο που οδήγησε την οικονομία στο σημερινό αδιέξοδο.

Μεταρρυθμίσεις για μια ανταγωνιστική οικονομία

Μετά από χρόνια υψηλής ανάπτυξης το παγκόσμιο οικονομικό τοπίο μεταβάλλεται. Η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση παρασύρει πλέον σε ύφεση την παγκόσμια οικονομία και φέρνει την Ελλάδα αντιμέτωπη με σημαντικές προκλήσεις, αλλά και ευκαιρίες. Ο στόχος της διατήρησης υψηλών ρυθμών διατηρήσιμης ανάπτυξης καθιστά επιτακτική την ανάγκη βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Έχει αποδειχθεί ότι οι περισσότεροι ανταγωνιστικές οικονομίες τείνουν να παράγουν υψηλότερα εισοδήματα για τους πολίτες τους. Επίσης, οι περισσότεροι ανταγωνιστικές οικονομίες, συνήθως, αναπτύσσονται γρηγορότερα από το μέσο όρο μακροπρόθεσμα. Η βελτίωση, όμως, της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας απαιτεί μια σειρά σημαντικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

α) Αποτελεσματικός δημόσιος τομέας

Υπό την παρούσα μορφή λειτουργίας του, το ελληνικό κράτος αποτελεί τροχοπέδη για την οικονομική ανάπτυξη. Με τις ριζικές μεταρρυθμίσεις που προτείνουμε, ο κρατικός μηχανισμός και ο δημόσιος τομέας θα μπορούσαν να ασκήσουν αποφασιστικό ρόλο στην ανταγωνιστικότητα της χώρας, αποτελώντας την ατμομηχανή της αναπτυξιακής διαδικασίας. Η αποτελεσματική λειτουργία του δημοσίου και η εξάλειψη των αγκυλώσεων που παρακωλύουν την ομαλή λειτουργία της οικονομίας είναι πλέον μονόδρομος. Για τη βελτίωση της λειτουργίας του δημοσίου προτείνουμε την εφαρμογή των 'βέλτιστων πρακτικών' (best practices) από επιλεγμένες χώρες της ΕΕ. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να γίνεται αντικειμενική αξιολόγηση των γνώσεων και της παραγωγικότητας των δημοσίων υπαλλήλων ανάλογα με το αντικείμενο τους. Από τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης θα προβλέπονται Bonus για τους καλύτερους και διορθωτικές ενέργειες για όσους δεν τα πήγαν καλά.

β) Ενίσχυση του ανταγωνισμού

Η ενίσχυση του ανταγωνισμού στις αγορές αγαθών και υπηρεσιών είναι μια άλλη αναγκαία αλλαγή. Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο θα πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός αυτών που συμμετέχουν στην αγορά. Η βελτίωση της παραγωγικότητας απαιτεί την εξάλειψη των φραγμών που πλήττουν τον ανταγωνισμό και την κατάργηση των φανερών και κρυφών μονοπωλίων. Για αυτό το λόγο προτείνουμε την αναβάθμιση του ρόλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Επίσης, από τις πρώτες ενέργειές μας θα είναι η στήριξη της επιχειρηματικότητας, με την μείωση του χρόνου και των διαδικασιών σύστασης νέων επιχειρήσεων. Προτεραιότητά μας είναι η δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου που θα προάγει τη δημιουργία νέων και την επέκταση παλαιών επιχειρήσεων. Η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας πέραν της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της χώρας θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και θα μειώσει την ανεργία σε μια ιδιαίτερα δύσκολη παγκόσμια οικονομική συγκυρία. Επιπρόσθετα, η λειτουργία του ανταγωνισμού θα περιορίσει τα φαινόμενα της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας.

γ) Καινοτομία-Τεχνολογία -Εκπαίδευση

Υιοθετώντας τις νέες θεωρίες για την ανάπτυξη δίνουμε έμφαση σε μια σειρά από παράγοντες οι οποίοι προηγουμένως θεωρούνταν εκτός των οικονομικών συστημάτων, όπως η καινοτομία, η τεχνολογία και η εκπαίδευση. Ως συνέπεια, προτείνουμε να αντισταθίσουμε το μειονέκτημα των ελληνικών επιχειρήσεων δηλ. το γεγονός ότι βρίσκονται μακριά από τις μεγάλες αγορές και τις πηγές των πρώτων υλών, με το να τις φέρουμε κοντά σε πηγές καινοτομίας, εκπαίδευσης και τεχνολογίας που θα δημιουργήσουμε.

-Ιδιαίτερη έμφαση στη Καινοτομία

Ένας κρίσιμος παράγοντας που η χώρα μας υστερεί, αλλά πρέπει να δώσει άμεση προτεραιότητα, αν θέλει να είναι ανταγωνιστική στις παγκόσμιες αγορές είναι η καινοτομία. Προτείνουμε τη δημιουργία σε επαρχιακές πόλεις, ενός ή δύο, πραγματικών κέντρων καινοτομίας (βλ. Silicon valley, Sophia Antipolis).

-Επένδυση στην Εκπαίδευση

Η προώθηση μεταρρυθμίσεων στην εκπαίδευση, που θα την συνδέσουν με την παραγωγή, σε συνδυασμό με την επένδυση στην έρευνα και την ανάπτυξη, θα βοηθήσουν την χώρα μας να παράγει τεχνολογικά προηγμένα προϊόντα που θα βασίζονται περισσότερο στη γνώση και λιγότερο στην φθηνή εργασία. Η συνεχής βελτίωση του επιπέδου εξειδικευμένων γνώσεων και δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού της χώρας μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορεί να παράγει προϊόντα υψηλής ποιότητας ανταγωνιστικά στις παγκόσμιες αγορές.

-Προσβασιμότητα σε τεχνολογικά προηγμένα προϊόντα

Είναι επιτακτική η ανάγκη δημιουργίας ενός περιβάλλοντος που θα επιτρέψει την εύκολη πρόσβαση στις υπάρχουσες τεχνολογίες, έτσι ώστε να αυξηθεί η παραγωγικότητα των βιομηχανιών μας. Στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, η τεχνολογία διαδραματίζει έναν συνεχώς αυξανόμενο ρόλο για όσες επιχειρήσεις θέλουν να ανταγωνιστούν και να επιτύχουν σε διεθνές επίπεδο. Το εάν η τεχνολογία έχει αναπτυχθεί εντός των εθνικών συνόρων δεν έχει σημασία για την επίδραση της πάνω στην ανταγωνιστικότητα. Το σημαντικό είναι το να μπορούν οι επιχειρήσεις που λειτουργούν στην χώρα μας να έχουν πρόσβαση σε τεχνολογικά προηγμένα προϊόντα.

δ) Μακροοικονομική σταθερότητα

Η μακροοικονομική σταθερότητα είναι σημαντική για το επιχειρηματικό περιβάλλον και, συνεπώς, είναι σημαντική για τη συνολική ανταγωνιστικότητα της χώρας. Οι μεταρρυθμίσεις στη δημοσιονομική πολιτική δεν πρέπει να στοχεύουν μόνο στη μείωση του δημόσιου ελλείμματος και του δημόσιου χρέους, αλλά και στην ποιοτικότερη διάρθρωση των δημοσίων δαπανών.

ε) Αποτελεσματικός χρηματοπιστωτικός τομέας. Διαφανής σχέση Κράτους-Τραπεζών

Η τρέχουσα χρηματοπιστωτική κρίση κατέδειξε τον κρίσιμο ρόλο του χρηματοπιστωτικού τομέα στη λειτουργία των εθνικών οικονομιών. Οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα αυτό πρέπει να στοχεύουν στην εξασφάλιση και αποτελεσματική κατανομή των χρημάτων των Ελλήνων και ξένων αποταμιευτών στις πλέον παραγωγικές χρήσεις. Αξίζει να χρησιμοποιηθεί η τωρινή κρίση του χρηματοπιστωτικού τομέα ως ευκαιρία - όχι επικοινωνιακά αλλά ουσιαστικά - προκειμένου να διορθωθούν οι ανισορροπίες. Συγκεκριμένα: τόσο η συμμετοχή του κράτους στο κεφάλαιο των τραπεζών όσο και η συνολική διαχείριση του «σωστικού πακέτου» των 28 δις (και όσων αποδειχθεί ότι θα χρειαστούν ακόμη) οφείλει να συνοδεύεται από διαφανή, δημόσια και ορατή σχέση κράτους-τραπεζών. Παράδειγμα: ποιοι είναι οι εκπρόσωποι του κράτους στα Δ.Σ. των τραπεζών, ποιο το προφίλ τους; Άλλο παράδειγμα: δημοσιοποιημένη παρακολούθηση της ροής των πιστώσεων και των όρων πιστοδότησης στα πλαίσια του σωστικού πακέτου» (που αφορά το +/- 10% του ΑΕΠ...)

στ) Μέγεθος αγοράς: Διέξοδος η ευρωπαϊκή και διεθνής αγορά

Το μέγεθος της αγοράς επιδρά στην παραγωγικότητα καθώς οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε μεγάλες αγορές μπορούν να εκμεταλλεύονται τις οικονομίες κλίμακας. Συνήθως, οι ελληνικές επιχειρήσεις στοχεύουν στην ελληνική αγορά, με κάποιες πάντα φωτεινές εξαιρέσεις. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, η ευρωπαϊκή και διεθνής αγορά είναι το υποκατάστατο της εθνικής αγοράς για μια μικρή χώρα όπως η Ελλάδα. Με το εμπορικό ισοζύγιο να επιδεινώνεται συνεχώς, η ανάγκη δημιουργίας ενός υποστηρικτικού πλαισίου για τις επιχειρήσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό δεν είναι απλώς κάτι απαραίτητο, είναι θέμα εθνικής επιβίωσης.

Ας διδαχθούμε από το παράδειγμα άλλων επιτυχημένων χωρών

Για να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους δεν χρειάζεται να 'ανακαλύψουμε τον τροχό'. Η εμπειρία άλλων ευρωπαϊκών χωρών όπως η Σουηδία, η Δανία και η Φινλανδία, που βρίσκονται στη πρώτη δεκάδα των πλέον ανταγωνιστικών χωρών του κόσμου, μπορούν να αποτελέσουν οδηγούς στην προσπάθειά μας για βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς μας. Οι χώρες αυτές, εφαρμόζοντας παρόμοιου τύπου διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και χωρίς να εγκαταλείψουν το παραδοσιακό ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, κατάφεραν να συνδυάσουν την ανάπτυξη με την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή με την τεχνολογική πρόοδο.

ΚΕΦ.13 : ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ- ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Η ανεργία παραμένει ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Η ανεργία στην χώρα μας παραμένει από τις υψηλότερες στην Ευρωζώνη, παρασύροντας την κοινωνία σε γενικευμένη ανασφάλεια, ειδικά σε περιόδους οικονομικής κρίσης όπως αυτή που βιώνουμε σήμερα. Συνήθη θύματα αυτής της κοινωνικής αδικίας συνεχίζουν να παραμένουν οι γυναίκες και οι νέοι.

Για να μειωθεί η ανεργία, θα πρέπει να ενισχυθεί ο δεσμός της οικονομικής ανάπτυξης με την απασχόληση. Κεντρική προτεραιότητα του προγράμματός μας είναι να δημιουργήσει τις αναγκαίες συνθήκες για πλήρη, παραγωγική και αξιοπρεπή

απασχόληση η οποία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη μείωση όχι μόνο της ανεργίας αλλά και της φτώχειας.

Για να καταπολεμήσουμε την ανεργία, πέραν από τη δημιουργία νέων και ποιοτικότερων θέσεων εργασίας μέσα από το νέο αναπτυξιακό μοντέλο που προτείνουμε, στοχεύουμε να επενδύσουμε και στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Προτείνουμε την εξατομικευμένη στήριξη του ανέργου που θα του δίνει τη δυνατότητα να επιλέξει το μέτρο στήριξης που θα ταιριάζει περισσότερο στην περίπτωση του. Τέτοια μέτρα στήριξης μπορούν να είναι η κατάρτιση και η επανακατάρτιση, οι επιδοτήσεις επιχειρηματικών πρωτοβουλιών ανέργων και τα κίνητρα για πρόσληψη τους από επιχειρήσεις.

ΚΕΦ.14 : ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Βασικός στόχος της οικονομικής μας πολιτικής είναι η εγκαθίδρυση μηχανισμών που θα εγγυώνται το υψηλότερο δυνατό επίπεδο κοινωνικής συνοχής και κοινωνικής δικαιοσύνης. Η κοινωνική συνοχή και η κοινωνική δικαιοσύνη αποτελούν όρο για την επιβίωση της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας στην σημερινή διεθνή συγκυρία.

Οι πόροι του κοινωνικού κράτους πρέπει να αποδίδονται κατά προτεραιότητα, και μάλιστα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και δημοσιονομικής στενότητας, σε όσους έχουν πράγματι ανάγκη:

- στην νέα ελληνική οικογένεια και τις μητέρες,
- στους νέους και τα παιδιά,
- στους χαμηλόμισθους εργαζόμενους
- στα άτομα με ειδικές ανάγκες
- στους απόμαχους της ζωής.

Η λειτουργία του κοινωνικού κράτους δίνει προτεραιότητα στην μελέτη, τη διάγνωση και τη στοχευμένη παρέμβαση στα αίτια που προκαλούν τις κοινωνικές ανισότητες, ιδίως αυτά που αφορούν τις συνθήκες παιδείας και εκπαίδευσης, υγείας, στέγασης και διατροφής. Στόχος μας είναι το κοινωνικό κράτος να λειτουργεί με βάση την πρόληψη. (βλ. κεφάλαιο 'Κοινωνική πολιτική-Οι τρεις αναδιανομές').

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ : ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΚΕΦ.16 : Γεωπολιτική-Γεωστρατηγική αντίληψη

Η Ελλάδα βρίσκεται, λόγω της κρίσιμης γεωγραφικής της θέσης, έκθετη σε εξωτερικές πιέσεις, που προέρονται ταυτόχρονα από πολλές πλευρές.

Το γεωπολιτικό της περιβάλλον χαρακτηρίζεται από αστάθεια και κυριαρχείται από εθνικιστικά σύνδρομα, επεκτατικές τάσεις και αναθεωρητικές βλέψεις. Το μετα-

ψυχροπολεμικό περιβάλλον ευνοεί γενικότερες ανακατατάξεις και τέτοιου είδους βλέψεις βρίσκουν πρόσφορο έδαφος.

Ταυτόχρονα, και η γεωγραφική θέση της χώρας αλλά και η ιστορική συγκυρία δημιουργούν δυνατότητες, ανοίγματα, ευκαιρίες.

Στόχος κάθε πολιτισμένου κράτους είναι η ανάπτυξη σχέσεων φιλίας, συνεργασίας και αλληλεγγύης με τους γείτονές του. Η διπλωματία, οι πολιτιστικές ανταλλαγές και οι οικονομικές σχέσεις πρέπει να κατατείνουν σ αυτόν ακριβώς τον στόχο.

Παράλληλα, κάθε κοινωνία που θέλει να προχωρήσει και να ευημερήσει στον παραγμένο και συχνά επικίνδυνο κόσμο μας, απαιτείται να έχει πλήρη συναίσθηση και ολοκληρωμένη αντίληψη της διεθνούς πραγματικότητας, χωρίς ιδεαλιστικές αυταπάτες και ωραιοποιήσεις, ώστε να μπορεί να σχεδιάζει το μέλλον της με ασφάλεια και εμπιστοσύνη στον εαυτό της. Να είναι παρούσα στα πράγματα.

Στην Ελλάδα, από πολύ καιρό απουσιάζει μία ολοκληρωμένη αντίληψη του εθνικού συμφέροντος, που να περιέχει στόχους, μεθόδους και «κόκκινες γραμμές».

Η εξωτερική πολιτική καταλαμβάνεται συνήθως εξ απήνης, ασκείται εκ του προχείρου, χωρίς προγραμματισμό, τεκμηρίωση και μακροπρόθεσμο σχεδιασμό.

Χρησιμοποιείται δε παραδοσιακά ως προνομιακό πεδίο ψηφοθηρικών εντυπωσιασμών και δημαγωγίας, αντί να χαράσσεται υπερκομματικά και επιστημονικά.

Πρώτο, επομένως, μέλημα μίας νέας, σοβαρής και υπεύθυνης πολιτικής είναι η διαμόρφωση ενός Δόγματος Εξωτερικής Πολιτικής, που θα αποτελεί την πυξίδα της διπλωματίας και της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών.

Δεύτερο, η δημιουργική λειτουργία Εθνικού Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας (ΕΣΕΑ). Το όργανο αυτό θα στελεχωθεί από αξιόλογους επιστήμονες, έμπειρους γεωστρατηγικούς αναλυτές, διπλωμάτες, στελέχη διεθνών οργανισμών και εκπροσώπους της ομογένειας. Έτσι θα υπάρξει πολύπλευρη προσέγγιση των ζητημάτων και θα αποφεύγεται η μονοχρωμία των απόψεων. Το Συμβούλιο θα υπάγεται απ ευθείας στον πρωθυπουργό. Θα έχει πρόσβαση σε ουσιαστική πληροφόρηση, θα συλλέγει στοιχεία, θα αναλύει την διεθνή πραγματικότητα, θα εντοπίζει τις προκλήσεις, τις ευκαιρίες και τους κινδύνους, θα συντάσσει πορίσματα, θα υποβάλλει τεκμηριωμένες προτάσεις και θα συμβουλεύει υπεύθυνα την εκάστοτε κυβέρνηση.

Τρίτο, η δημιουργία αξιόπιστου Μηχανισμού Επίλυσης Κρίσεων, που θα αποτελεί τον σύνδεσμο μεταξύ του υπουργείου Εξωτερικών και του υπουργείου Εθνικής Αμύνης, θα υπάγεται στον πρωθυπουργό και θα επικουρεί το ΚΥΣΕΑ σε περίπτωση κρίσεως. Θα στελεχωθεί με διπλωμάτες, στρατιωτικούς όλων των κλάδων, τραπεζικούς, ειδικούς στις τηλεπικοινωνίες και ειδικούς στην διαχείριση κρίσεων. Θα βρίσκεται σε τακτική διασύνδεση με το ΕΣΕΑ.

Τέταρτο, η δημιουργία μίας Ομάδας Κρούσεως Διαδικτύου, που θα συλλέγει πληροφορίες, θα προβάλλει τις διαμορφωμένες ελληνικές θέσεις, θα αποκρούει την τυχόν παραπλανητική προπαγάνδα που αφθονεί και θάλλει στις ημέρες μας, και θα αξιοποιήσει τις ευκαιρίες για την προώθηση των εθνικών μας συμφερόντων.

Με αυτά τα τέσσερα εργαλεία θα βελτιωθούν ριζικά οι δυνατότητες άσκησης μίας αξιόπιστης, τεκμηριωμένης και αποτελεσματικής εξωτερικής πολιτικής.

Πεποίθησή μας είναι ότι ο φυσικός πολιτισμικός και γεωπολιτικός χώρος της Ελλάδας είναι ο δυτικός κόσμος, δηλαδή οι κοινωνίες εκείνες που συνδιαμορφώθηκαν από τον κλασσικό Ελληνικό πολιτισμό. Δεν είναι τυχαίο που στις κοινωνίες αυτές αναπτύχθηκαν οι δημοκρατικοί θεσμοί αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η σύγχρονη Ελλάδα, που υπερασπίστηκε με αυτοθυσία την θέση της στον δυτικό κόσμο σε δύο παγκοσμίους πολέμους και την κατοχύρωσε με την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρέμεινε μολαταύτα μία δευτερεύουσα αν μη περιθωριακή οντότητα στα πλαίσια των δυτικών συνασπισμών στους οποίους μετέχει. Το κύριο μέλημα των ελληνικών κυβερνήσεων είναι να απαιτούν-επαιτούν οικονομική βοήθεια και διπλωματική στήριξη, ιδίως στα πλαίσια της ΕΕ χωρίς να προσφέρουν ουσιώδη ανταλλάγματα ή έστω να συμβάλλουν δημιουργικά στην διαμόρφωση του ευρωπαϊκού γίνεσθαι.

Εξ άλλου και η συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ υπήρξε συνήθως αντικείμενο επικρίσεων ή αντιμετώπιστηκε με αδιαφορία, ενώ θα μπορούσε το ΝΑΤΟ να αξιοποιηθεί ως πλαίσιο ελληνικών ειρηνευτικών πρωτοβουλιών και γενικώς προνομιακός χώρος στον οποίο η Ελλάδα θα μπορούσε να αποκτήσει υπόσταση διεθνούς παίκτη. Αλλά ούτε καν ως μηχανισμός προβολής των εθνικών μας συμφερόντων ή εκσυγχρονισμού της αμυντικής μας φιλοσοφίας δεν αξιοποιήθηκε το ΝΑΤΟ, στο οποίο ούτως ή άλλως τυπικά συμμετείχαμε.

Προτείνουμε συνολικά την ουσιαστική αναβάθμιση της ελληνικής παρουσίας στους θεσμούς του δυτικού κόσμου. Δυναμικές ελληνικές αντιπροσωπείες, στελεχωμένες με επιστήμονες και γεωστρατηγικούς συμβούλους, που θα αντληθούν από το εγχώριο και το διεθνές ελληνικό επιστημονικό δυναμικό, θα προβάλλουν με αυτοπεποίθηση και συνέχεια τις ελληνικές θέσεις, θα ασκούν lobbying και κυρίως θα συνομιλούν με τους ισχυρούς παράγοντες της Δύσης για θέματα όχι μόνον ελληνικού αλλά και διεθνούς ενδιαφέροντος.

Η Ελλάδα θα πρέπει να έχει άποψη για την διεθνή πολιτική και να την προβάλλει πειστικά, ξεφεύγοντας από την φιλοσοφία του βαλκάνιου επαρχιωτισμού.

Η κεντρική θέση την οποία θα προβάλλει η Ελλάδα είναι η γεωπολιτική ενότητα του Δυτικού Κόσμου, συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας. Δεδομένων των καλών σχέσεων της χώρας μας με την Ρωσία και της οικονομικής συνεργασίας που δεν έχει συγκυριακή μόνον βάση, καθώς και της ηθικής επιρροής του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις ανατολικοευρωπαϊκές κοινωνίες, η Ελλάδα θα μπορεί να εργασθεί προς το συμφέρον της στενής συνεργασίας των ΗΠΑ και της Ευρώπης με την ρωσική πολιτική. Έτσι θα λειτουργήσει ως διαμεσολαβητική δύναμη και ενδιάμεσος κρίκος, παρά το μικρό της μέγεθος.

Η συμμετοχή στους μηχανισμούς και στις λειτουργίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να γίνει ουσιαστική και εξωστρεφής, όχι με κριτήρια εσωτερικής κατανάλωσης και δικαιολογίες «εθνικών ιδιαιτεροτήτων». Η χώρα μας πρέπει να αναζητήσει συμμαχίες επί συγκεκριμένων θεμάτων, χωρίς δογματισμούς και αποκλειστικότητες.

Στα Βαλκάνια, η Ελλάδα καλείται σήμερα να αντιμετωπίσει ένα ευρύ και ποικίλο φάσμα επεκτατισμών εις βάρος της (αλβανική διεκδίκηση της Τσαμουριάς, σκοπιανή διεκδίκηση επί της Μακεδονίας, τουρκικός αναθεωρητισμός στην Δυτική Θράκη).

Η χώρα μας θα πρέπει να αντιμετωπίσει διπλωματικά τις αποσταθεροποιητικές αυτές πολιτικές των γειτόνων μας, προβάλλοντας τις ελληνικές θέσεις με θετικό τρόπο και θέτοντας τον ουσιαστικό(και όχι θεατρικό) τερματισμό τους ως απαραίτητο όρο για την ένταξη των χωρών αυτών στους δυτικούς θεσμούς και συμμαχίες.

Η στάση αυτή θα είναι αποτελεσματική μόνον εφ' όσον συνοδευθεί με τεκμηριωμένη, επίμονη και σταθερή επεξήγηση των ελληνικών θέσεων προς την διεθνή κοινότητα και την διεθνή κοινωνία των πολιτών.

Παράλληλα, η ελληνική διπλωματία θα πρέπει να θέσει διεθνώς το ζήτημα της προστασίας των δικαιωμάτων των ελληνικών μειονοτήτων στην Βόρεια Ήπειρο και στην ΠΓΔΜ, να ζητήσει την εφαρμογή του άρθρου 14 της Συνθήκης της Λωζάννης στην Ίμβρο και την Τένεδο και να απαιτήσει την αναγνώριση της διεθνούς υπόστασης του Οικουμενικού Πατριαρχείου από το τουρκικό κράτος.

Για το ζήτημα της ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν και οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έχουν στραφεί πλέον στην επιλογή διαμόρφωσης κάποιας μορφής ειδικής σχέσης με την γειτονική μας χώρα, η Ελλάδα θα πρέπει να επαναφέρει σε ισχύ την Συμφωνία του Ελσίνκι και να συνδέσει σταθερά, σε μόνιμη βάση την πρόοδο των ενταξιακών διαπραγματεύσεων όχι μόνον με τις συνεχείς τουρκικές προκλήσεις, διεκδικήσεις, casus belli κλπ, αλλά και με την πρόοδο των δημοκρατικών θεσμών και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (πραγματική και όχι εικονική) στο εσωτερικό της ίδιας της Τουρκίας. Μόνον μία Τουρκία με ευρωπαϊκές πολιτικές και κοινωνικές δομές θα μπορέσει να καταστεί μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Ένα άλλο σημείο, το οποίο θα πρέπει να θέσει η Ελλάδα ως όρο για μία πιθανή ένταξη της Τουρκίας, είναι η αναζήτηση και εξεύρεση ειδικών περιοριστικών ρυθμίσεων στο δικαίωμα μετακίνησης και εγκατάστασης Τούρκων πολιτών στην Ευρώπη, κάτι που λόγω της συντριπτικής πληθυσμιακής υπεροχής και νεανικής ηλικιακής πυραμίδας της τουρκικής κοινωνίας θα δημιουργούσε εκτεταμένες πληθυσμιακές ανατροπές στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Σε κάθε περίπτωση, ο τελικός κριτής για το τόσο σημαντικό αυτό ζήτημα θα είναι ο Ελληνικός λαός, που θα κρίνει (όπως θα το πράξουν και άλλες ευρωπαϊκές χώρες) με δημοψήφισμα.

Το άλλο μείζον εθνικό θέμα, το Κυπριακό, πρέπει να επιλυθεί με πραγματικά βιώσιμο τρόπο. Εφ' όσον οι Κύπριοι απέρριψαν εξ αρχής την δυναμική αντιμετώπιση της τουρκικής κατοχής στον Βορρά (μέσω διεθνοποίησης του ζητήματος, εθνικής αντίστασης κ. λπ), μένει να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή διπλωματική λύση. Αυτό σημαίνει λύση χωρίς νομικούς γρίφους και συνταγματικά αδιέξοδες πρόνοιες, όπως ορισμένες του Σχεδίου Ανάν, αλλά ούτε και διαιώνιση της σημερινής εύφλεκτης διχοτόμησης. Μία πιθανή προς συζήτηση λύση, την οποία πάντως θα πρέπει να επιλέξουν ή απορρίψουν οι ίδιοι οι Κύπριοι με δημοψήφισμα, θα ήταν η αναγνώριση από ελληνικής πλευράς του τουρκοκυπριακού ψευδοκράτους με αντάλλαγμα την Αμμόχωστο, την Μόρφου και άλλα κατεχόμενα εδάφη. Κάτι τέτοιο θα έλυνε το πρόβλημα της απροθυμίας των Ελληνοκυπρίων να συνενωθούν με (και στην ουσία να

χρηματοδοτήσουν) τον υπανάπτυκτο τουρκοκρατούμενο βορρά, να συμβιώσουν με χιλιάδες εποίκους από την Ανατολία και να υποστούν την επέκταση του τουρκικού επεκτατισμού και στον νότο. Μια τέτοια προσέγγιση θα μπορούσε να διευκολύνει την -κρίσιμης σημασίας- αναζήτηση διεξόδου στο σταθερά επανερχόμενο αδιέξοδο των εγγυήσεων. Επίσης, μία παρόμοια λύση θα απάλειφε μία μόνιμη εστία έντασης στην Ανατολική Μεσόγειο και θα διευκόλυνε πιθανώς την ομαλοποίηση των ελληνοτουρκικών σχέσεων γενικότερα.

Η ελληνική διπλωματία οφείλει επίσης να αναζωογονήσει και να ενεργοποιήσει τα υπολείμματα και τις εναπομείνασες εστίες της ελληνικής παρουσίας στα Βαλκάνια, στην Μαύρη Θάλασσα και στην Ανατολική Μεσόγειο. Για παράδειγμα, η Αίγυπτος υπήρξε κοιτίδα ενός σπουδαίου μέρους του νεότερου Ελληνισμού, ο οποίος συνεισέφερε τα μέγιστα στην αιγυπτιακή οικονομία. Παρόμοιες συνθήκες υπήρξαν στην Γεωργία, στην Κριμαία και αλλού. Σήμερα, η παρουσία της Ελλάδας μπορεί να οργανωθεί με συμφωνίες εμπορικού, πολιτιστικού και διπλωματικού χαρακτήρα, που αφ ενός θα δώσουν ευκαιρίες και προσβάσεις των χωρών αυτών προς την Δύση αφ ετέρου θα δημιουργήσουν νέα πεδία για την ελληνική πνευματική και οικονομική δράση. Σ αυτά τα πλαίσια, η ίδρυση ελληνικών σχολείων, κολλεγίων και πανεπιστημίων στις χώρες με κοινές βυζαντινές ή μεσανατολικές καταβολές θα αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο για την σύσφιξη δεσμών και τη σφυρηλάτηση συμμαχιών.

Τελευταίο, αλλά καθόλου έσχατο, είναι η στενή συνεργασία με την αμερικανική, αυστραλιανή και καναδική ομογένεια. Οι ομογενείς χαρακτηρίζονται από πηγαία και ανιδιοτελή συναισθήματα αγάπης και ζωηρό ενδιαφέρον για την πατρίδα των προγόνων τους. Αποτελούν σημαντικό μέρος του εκλογικού σώματος και του πολιτικού συστήματος στις χώρες όπου ζουν και εργάζονται. Η κοινωνική και οικονομική τους θέση είναι εξαιρετική, διαθέτουν καλή φήμη, επιρροή και ισχυρή εκπροσώπηση στα πολιτειακά και ομοσπονδιακά όργανα των χωρών αυτών. Το ελληνικό πολιτικό σύστημα μέχρι τώρα ασχολήθηκε μόνον με την επέκταση του κομματισμού και του φατριασμού στους κόλπους των ομογενών. Αντιθέτως, είναι η ώρα να διαμορφωθούν ισχυροί και διαρκείς διάλογοι επικοινωνίας ανάμεσα στο εθνικό κέντρο και στην ομογένεια, αλλά ταυτόχρονα να δοθεί στους ομογενείς δικαίωμα λόγου και συμμετοχής στην λήψη των αποφάσεων για την συνολική πορεία του Ελληνισμού στον 21ο αιώνα.

ΚΕΦ.16 : Εθνική άμυνα και δημόσια τάξη

Εθνική Άμυνα

Στοχεύουμε σε Ένοπλες Δυνάμεις υπερήφανες για την αποστολή τους, με αναβαθμισμένο κοινωνικό κύρος, που θα εκσυγχρονισθούν και θα ανασυγκροτηθούν με βάση τα σημερινά γεωπολιτικά δεδομένα. Στο πλαίσιο της ανασυγκρότησης αυτής είναι απαραίτητα: η πλήρης εξάλειψη του κομματισμού από το στράτευμα, η αξιολόγηση των στελεχών του με βάση το ήθος και την τεχνοκρατική τους επάρκεια και η θέσπιση διαφανούς τρόπου προμηθειών, μέσω του οποίου οι επιλογές στρατιωτικού υλικού θα γίνονται αποκλειστικά με κριτήριο την καταλληλότητά τους για τις ελληνικές γεωστρατηγικές ανάγκες και υπό την εποπτεία της Βουλής των Ελλήνων.

Απαιτείται επίσης μια ριζοσπαστική αλλαγή του μοντέλου της στρατιωτικής θητείας, προς την κατεύθυνση μιας θητείας εφεδρικού χαρακτήρα, με αξιοπρέπεια, χωρίς

γραφειοκρατικά και σαδιστικά χαρακτηριστικά, που θα εκπαιδεύει τον κληρωτό ουσιαστικά και σφαιρικά στην χρήση της σύγχρονης αμυντικής τεχνολογίας αλλά και στα σύγχρονα γεωστρατηγικά δεδομένα. Έτσι, ο κληρωτός θα έχει επίγνωση του ρόλου του και υψηλό φρόνημα.

Επίσης, προκειμένου να εμπεδωθεί το αίσθημα ισονομίας, οι μεταθέσεις των αξιωματικών και των στρατιωτών θα γίνονται με απόφαση ενός ανεξάρτητου γραφείου μεταθέσεων, που θα απαρτίζεται από μεικτή σύνθεση στρατιωτικών-δικαστικών, δεν θα ελέγχεται από το γραφείο του υπουργού και τα επιτελεία και θα λειτουργεί με βάση αυτοματοποιημένο ηλεκτρονικό σύστημα μορίων. Κάθε απόπειρα παρέμβασης στην λειτουργία αυτού του γραφείου θα παραπέμπεται στην δικαιοσύνη.

Είναι αυτονόητο ότι καταργείται η στρατιωτική θητεία σε επιτελεία, γραφεία, εικονικές υπηρεσίες, με πολιτική περιβολή κλπ. Οι πάντες θα επιτελούν το ίδιο ακριβώς χρονικό διάστημα θητείας επί όπλου. Τα γραφεία και οι επιτελικές υπηρεσίες θα στελεχωθούν από γυναίκες αξιωματικούς και οπλίτες, καθώς και μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων άνω των 45 ετών.

Ως πρότυπο για την αναδιοργάνωση της στρατιωτικής θητείας θα αξιοποιηθεί το σύστημα εφεδρείας ελβετικού τύπου, που θα μειώσει δραστικά τον χρόνο θητείας και θα τον συμπληρώνει με μία κατ' έτος δεκαπενθήμερη εκπαίδευση. Η διευκόλυνσή της για τους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα θα νομοθετηθεί ρητώς.

Στην προσπάθεια αναβάθμισης του κύρους και του αξιόμαχου χαρακτήρα των Ενόπλων Δυνάμεων, θα υπάρξει δραστική αύξηση των αποδοχών των στελεχών και θα συνδεθεί η υπηρεσία σε ακριτικές περιοχές και γενικά η μάχιμη υπηρεσία με ταχύτερη προαγωγή και μισθολογική εξέλιξη.

Επίσης θα ανασυγκροτηθούν οι Ειδικές Δυνάμεις σε ευρύτερη βάση, θα αυξηθεί δε αναλογικά ο αριθμός των μονίμων στελεχών και των κληρωτών (σε εθελοντική βάση, με ισχυρά κίνητρα συγκεκριμένου χαρακτήρα) που υπηρετούν σ' αυτές.

Δημόσια Τάξη

Η δημόσια τάξη αποτελεί ύψιστο κοινωνικό αγαθό. Η προστασία της ατομικής ακεραιότητας, της ασφάλειας, της περιουσίας, της ελεύθερης διακίνησης. Αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις της λειτουργίας μίας δημοκρατικής πολιτείας. Την ευθύνη για αυτήν την λειτουργία φέρουν τα Σώματα Ασφαλείας.

Μεταξύ της αστυνομικής ασυδοσίας και αυθαιρεσίας, αφ ενός, και της αντιεξουσιαστικής απέχθειας προς οποιαδήποτε έννοια αστυνόμευσης, αφ' ετέρου, υπάρχει η σύγχρονη, ευρωπαϊκή αντίληψη μίας αστυνομίας υψηλού επιπέδου, με τεχνοκρατική οργάνωση, επαγγελματισμό, ήθος και παιδεία.

Τα μέσα για να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός είναι τα εξής:

1. Η κατάργηση των- εκτός του αδιάβλητου μηχανισμού των Πανελληνίων Εξετάσεων-προσλήψεων συνοριοφυλάκων, με «μόρια» και λοιπές ελεγχόμενες διαδικασίες.
2. Πλήρης ανασυγκρότηση της -σήμερα ανεπαρκούς έως εικονικής-αστυνομικής εκπαίδευσης, η οποία πρέπει να αποκτήσει ακαδημαϊκές προδιαγραφές(καθηγητές

με διδακτορικό και τριετή θητεία, αυστηρή αξιολόγηση και απόρριψη των ακατάλληλων σπουδαστών, τερματισμός οιωνδήποτε πολιτικών παρεμβάσεων) και να θέσει ως σκοπό της την διαμόρφωση στελεχών με δύο βασικά θεωρητικά εφόδια:

α) άριστη θεωρητική γνώση ξένων γλωσσών, ψυχολογίας, κοινωνιολογίας, ποινικής δικονομίας, συνταγματικού δικαίου, εγκληματολογίας και των συναφών κλάδων και

β) εκπαίδευση υψηλού επιπέδου στην αστυνομική πρακτική, πολεμικές τέχνες, τεχνικές αφοπλισμού κλπ. Το ένα σκέλος συμπληρώνει το άλλο, το ένα δεν λειτουργεί χωρίς το άλλο.

3. Όλα τα στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας θα περνούν από ψυχολογικό τεστ που θα διεξαγάγει επιτροπή ειδικών μη εξαρτωμένων από το κράτος. Όσοι κρίνονται ακατάλληλοι θα μετατάσσονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

4. Θα επανιδρυθούν σε ολόκληρη την επικράτεια οι αστυνομικοί σταθμοί, για να εμπεδωθεί αίσθημα ασφαλείας στις συνοικίες, στην επαρχία και στην ύπαιθρο.

5. Όλα τα μάχιμα στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας θα αποσταλούν σε επιχειρησιακές μονάδες. Τις γραφειοκρατικές υπηρεσίες θα επανδρώσουν ειδικοί επιστήμονες(εγκληματολόγοι, οικονομολόγοι, ψυχολόγοι, νομικοί κλπ), που θα προσληφθούν με τριετή θητεία.

6. Θα καθιερωθούν μόνιμα πεζά περίπολα σε όλες τις συνοικίες των πόλεων, από αστυνομικούς ειδικά εκπαιδευμένους στην αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων. Θα συγκροτηθεί επιχειρησιακό κέντρο συνεχούς ελέγχου και συντονισμού των περιπόλων και θα ιδρυθεί αρμόδια διεύθυνση στο υπουργείο Δημοσίας Τάξεως.

7. Οι περιπολούντες αστυνομικοί θα φέρουν πλαστικές σφαίρες, γκλόμπς και σπρέι. Θα οπλοφορούν κανονικά μόνον όσοι λαμβάνουν μέρος σε επιχειρήσεις καταδίωξης και σύλληψης κακοποιών.

8. Θα καθιερωθεί άμεσα ουσιαστικό πόθεν έσχες για όλα τα στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας και θα εγκαθιδρυθεί κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιφορτισμένο με την παρακολούθησή του.

9. Θα ορισθεί με την συνδρομή του Δικηγορικού Συλλόγου Συνήγορος του Πολίτη στην αστυνομία, που θα εξετάζει τις καταγγελλόμενες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από αστυνομικά όργανα.

10. Θα αναβαθμισθεί η Διεύθυνση Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας και θα οργανωθεί ετήσια μετεκπαίδευση επιχειρησιακών αξιωματικών σε ευρωπαϊκές αστυνομικές ακαδημίες.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ: ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΦ.17 : ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Η σχέση του κράτους με τα Μέσα Ενημέρωσης, ιδιαίτερα τον Τύπο αλλά και τα ηλεκτρονικά Μέσα, θα βασιστεί στον απόλυτο σεβασμό της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας της ενημέρωσης. Όμως ο σεβασμός αυτός οφείλει να συνοδεύεται από ουσιαστική τήρηση των υφιστάμενων νομοθετικών μέτρων που αφορούν τα Μέσα, ιδίως όσον αφορά τον σεβασμό της αξιοπρέπειας του ατόμου: όπου η υφιστάμενη νομοθεσία δεν λειτουργεί ικανοποιητικά (ιδίως σε ό,τι αφορά την αστική ευθύνη του Τύπου και των ηλεκτρονικών μέσων και την ρύθμιση του τηλεοπτικού τοπίου) θα συμπληρωθεί με ανοιχτό διάλογο συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος που θα οδηγήσει στην αναθεώρηση της νομοθεσίας.

Επιδιώκουμε Μέσα Ενημέρωσης που θα προστατεύουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, θα έχουν συναίσθηση του καίριου παιδαγωγικού τους ρόλου και θα συνεισφέρουν με τον δικό τους τρόπο στην πνευματική, αισθητική και καλλιτεχνική αναβάθμιση της ελληνικής κοινωνίας.

Για τον σκοπό αυτό χρειάζεται σειρά μέτρων, όπως η ενθάρρυνση της καθιέρωσης πιστοποιητικού γλωσσικής επάρκειας για τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ, μέσω έγκυρου μηχανισμού, η ενίσχυση της απασχόλησης στα ηλεκτρονικά ΜΜΕ επαγγελματιών δημοσιογράφων - μελών των ενώσεων συντακτών, με στόχο την αναβάθμιση της δημοσιογραφικής παιδείας σε υψηλό επίπεδο, η προστασία των παιδιών - τηλεθεατών από τα ποιοτικά αμφίβολα ή και επικίνδυνα για την ψυχική τους υγεία προγραμματισμένα εμβόλιμα διαφημιστικά σποτς και η λειτουργική απαγόρευση διαφήμισης παιδικών παιχνιδιών και ανθυγιεινών τροφών στις ζώνες παιδικής τηλεθέασης, η ενίσχυση μετάδοσης εκπομπών υγιεινής διατροφής και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης κα.

ΚΕΦ.18 : Μεταναστευτική Πολιτική

Απέναντι στον ανεύθυνο ερασιτεχνισμό των Ελληνικών κυβερνήσεων, στην κρυπτορατσιστική ρητορική της ακροδεξιάς και στην αντίστροφη αυτο-ενοχική πολυπολιτισμική παραφιλολογία της αριστεράς, υπάρχει η οδός της τεκμηριωμένης, υπεύθυνης και σχεδιασμένης, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα μεταναστευτικής πολιτικής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαμορφώσει άξονες μεταναστευτικής πολιτικής και πρότυπα πολύτιμα για τα κράτη-μέλη της (πχ τονίζει την ανάγκη γλωσσομάθειας, επαγγελματικής κατάρτισης και κοινωνικής προσαρμογής των μεταναστών στην χώρα υποδοχής). Παρά ταύτα, η Ελλάδα έχει ορισμένες ιδιαιτερότητες, που πρέπει να ληφθούν υπ όψιν. Οι ιδιαιτερότητες αυτές είναι: η μακρά συνοριογραμμή προς την Αλβανία, την πΓΔΜ, την Βουλγαρία και την Τουρκία και η ορεινή δομή της, τα εκτεταμένα θαλάσσια σύνορα προς την Τουρκία και την Αφρική και η γεωγραφική θέση της Ελλάδας ως πύλης εισόδου της Ασίας προς την Ευρώπη.

Με βάση αυτά τα δεδομένα, μία ευρωπαϊκού χαρακτήρα και προσαρμοσμένη στα ελληνικά δεδομένα μεταναστευτική πολιτική θα στηρίζεται στα εξής στοιχεία:

1. Ετήσιος προσδιορισμός από το υπουργείο Απασχόλησης των αναγκαίων θέσεων εργασίας κατά ειδικότητες, μετά από διαβούλευση με τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους κάθε τομέα και τους εκπροσώπους των νομίμως ευρισκόμενων μεταναστών στην χώρα μας.
2. Προσδιορισμός ποσόστωσης των μεταναστών ανά εθνικότητα.
3. Αναγγελία στα ενδιαφερόμενα κράτη του αριθμού και των ειδικοτήτων που προκηρύσσονται.
4. Επιλογή των μεταναστών από τα κατά τόπους Ελληνικά προξενεία, μέσω φακέλων οι οποίοι θα περιλαμβάνουν βιογραφικό σημείωμα, ποινικό μητρώο, πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης, πιστοποιητικά σπουδών και επαγγελματικής εμπειρίας, πιστοποιητικό υγείας από υγειονομική επιτροπή καθώς και αναλυτική αίτηση του αιτούντος. Τα ελληνικά προξενεία θα επαληθεύουν και θα επικυρώνουν την γνησιότητα αυτών των στοιχείων και θα επιλέγουν όσους διαθέτουν τις καλύτερες προϋποθέσεις.
5. Θα απαιτείται επίσης πιστοποιητικό στοιχειώδους ελληνομάθειας (γραφή - ανάγνωση - κατανόηση) από αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό οργανισμό του κράτους προελεύσεως. Οι διακρατικές συμφωνίες μετανάστευσης θα προβλέπουν την ίδρυση κέντρων διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στα κράτη προελεύσεως των μεταναστών.
6. Η εύρεση εργασίας από τους μετανάστες θα γίνεται μέσω του ΟΑΕΔ. Σε περίπτωση απόλυσης τους θα λαμβάνουν κανονικά επίδομα ανεργίας. Τα γραφεία εργασίας θα παρακολουθούν την κανονική ασφαλιστική κάλυψη των μεταναστών.
7. Σε περίπτωση ποινικού αδικήματος ο μετανάστης θα απελαύνεται άμεσα στην πατρίδα του και θα του στερείται δια παντός το δικαίωμα επιστροφής στην Ελλάδα.
8. Οι μετανάστες θα έχουν δικαίωμα να συνοδεύονται από τις οικογένειές τους (σύζυγος, τέκνα). Τα παιδιά τους θα φοιτούν κανονικά σε ελληνικά σχολεία και σε ελληνικά πανεπιστήμια. Κατά την άφιξή τους θα παρακολουθούν δωρεάν μαθήματα ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού, που θα οργανώνονται με ευθύνη των πανεπιστημίων.
9. Κάθε μετανάστης θα λαμβάνει αρχικά κάρτα νόμιμης παρουσίας στην χώρα ετήσιας διάρκειας. Μετά από έναν χρόνο και εφ' όσον δεν υπάρχουν στοιχεία εις βάρος του θα λαμβάνει τριετή άδεια, ανανεούμενη εις το διηνεκές. Μετά την συνταξιοδότησή του ο μετανάστης θα επιστρέφει στην πατρίδα του, εκτός εάν τα παιδιά του λαμβάνουν την ελληνική υπηκοότητα. Τα παιδιά του θα μπορούν, όταν ενηλικιωθούν, να ζητήσουν την ελληνική υπηκοότητα, η οποία θα απονέμεται μόνον σε όσους αποδείξουν ότι γνωρίζουν άριστα την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό, καθώς και το συνταγματικό πλαίσιο του ελληνικού κράτους. Σε αυτήν την περίπτωση, οι άνδρες θα υπηρετούν στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις.
10. Οι μετανάστες θα αντιμετωπίζονται από την ελληνική δημόσια διοίκηση όχι ως ανώνυμα μέλη συγκεκριμένων εθνοφυλετικών κοινοτήτων αλλά ως προσωπικότητες με δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Η λαθρομετανάστευση θα παταχθεί με την συγκρότηση αποτελεσματικών μηχανισμών προστασίας των συνόρων. Η μετατροπή των προσληφθέντων εκτός

Πανελληνίων Εξετάσεων, αποσπασμένων στην Αθήνα (!) και σε άλλες μεγάλες πόλεις συνοριοφυλάκων σε πραγματικούς φρουρούς των συνόρων θα πραγματοποιηθεί με την άμεση μετάθεσή τους στις ακριτικές περιοχές. Επίσης, θα υπάρξει στενή συνεργασία με τους ακριτικούς δήμους, ενώ θα επαναλειτουργήσουν οι καταργηθέντες αστυνομικοί σταθμοί στους μικρούς οικισμούς.

ΚΕΦ.19 : Διακριτοί ρόλοι μεταξύ Εκκλησίας και κράτους

Το ζήτημα των σχέσεων Εκκλησίας και κράτους είναι από τα πλέον σοβαρά και λεπτά της δημόσιας ζωής, συνδέεται με τη συλλογική ταυτότητα, την ιστορία και τον πολιτισμό του ελληνικού λαού και ως εκ τούτου είναι πεδίο ακατάλληλο για ανευθυνότητα και δημαγωγία. Θεωρούμε πως η ελληνική συνταγματική ρύθμιση των σχέσεων αυτών είναι από τις καλύτερες και δεν χρήζει αναθεώρησης. Αυτό που εκκρεμεί ωστόσο είναι η καθιέρωση ουσιαστικά διακριτών ρόλων στη σχέση Κράτους - Εκκλησίας. Αντί του ατελέσφορου (και δημοσιονομικά ασύμφορου) χωρισμού κράτους-εκκλησίας, είναι προτιμότερη η καθιέρωση διακριτών ρόλων, δηλαδή η κατάργηση της κρατικής παρέμβασης στην εκκλησιαστική ζωή, η παύση της εκλογικής εργαλειοποίησης της Εκκλησίας από το πολιτικό σύστημα και οι φθοροποιές οικονομικές συναλλαγές Κράτους και Εκκλησίας.

Η παρουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ελλάδα έχει βαρύνουσα ιστορική σημασία. Η Εκκλησία διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην διατήρηση της ταυτότητας των Ελλήνων κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας, αλλά και στην επανάσταση του 1821 και στην συγκρότηση του νεότερου ελληνικού κράτους. Η δε Ορθοδοξία αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της νεοελληνικής ταυτότητας, χωρίς ποτέ να έχει αποκλείσει τις διαφορετικές θρησκευτικές εκφράσεις. Ταυτόχρονα, η Εκκλησία θα πρέπει να αφοσιωθεί με μεγαλύτερη ακόμα έμφαση στην σπουδαία πνευματική και κοινωνική αποστολή της.

Ιδιαίτερα οι δυνατότητες της Εκκλησίας στην κοινωνική αρωγή και την φροντίδα των ασθενέστερων οικονομικά ατόμων είναι πολύ μεγάλες και εφ' όσον οι δυνάμεις της εκκλησίας συντονισθούν κατάλληλα με τον κρατικό μηχανισμό πρόνοιας, θα ενδυναμωθεί το σημαντικό αυτό έργο που ήδη επιτελεί η εκκλησία, συμπληρώνοντας έναν δαπανηρό και νευραλγικής σημασίας τομέα λειτουργίας του κοινωνικού κράτους. Έτσι, η Εκκλησία μπορεί να συμβάλει στην κοινωνική συνοχή και την άμβλυνση των κοινωνικών αντιθέσεων.

Επίσης, ο πνευματικός ρόλος της Εκκλησίας δεν είναι απαραίτητο να περιορίζεται στα ζητήματα άσκησης της λατρείας και κατήχησης. Η Εκκλησία μπορεί να διαχειρισθεί με κατάλληλο τρόπο το τεράστιο κεφάλαιο Πολιτιστικής Κληρονομιάς που διαθέτει, να οργανώσει και να διαδώσει με συστηματικό τρόπο την μακραίωνη ιστορική πληροφορία που την αφορά, τόσο για τους Έλληνες όσο και για τους ξένους, μόνιμους κατοίκους και επισκέπτες, οι οποίοι σήμερα μόνο αποσπασματικά είναι σε θέση να προσεγγίσουν το πολύτιμο ιστορικό κεφάλαιο της παρουσίας της Εκκλησίας στην Ελλάδα (πχ σε ελάχιστους ναούς διατίθενται πληροφορίες για την αρχιτεκτονική του, την ιστορία ανέγερσης, τους τεχνίτες που φιλοτέχνησαν τα διάκοσμα, τα κειμήλια και τις αγιογραφίες κοκ).

Η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει συμβάλει (και συνεχίζει να συμβάλλει) καθοριστικά στην διαμόρφωση της νεοελληνικής ταυτότητας και του νεοελληνικού πολιτισμού. Συνεπώς το θέμα των σχέσεών της με τους πολιτειακούς θεσμούς δεν προσφέρεται για άκριτη και ενοχική εφαρμογή ξένων προτύπων, που προκύπτουν από εντελώς

διαφορετικές ιστορικές εξελίξεις και κοινωνικές συνθήκες, και τα οποία οδηγούν σε μία απόλυτη ιδιωτικοποίηση της θρησκείας και τον εξοβελισμό της από τη δημόσια ζωή.

Από την άλλη, χρειάζονται αρκετές νομοθετικές διευκρινίσεις των θεσμικών ορίων Εκκλησίας και κράτους, έτσι ώστε να μην υπεισέρχονται ιδιοτέλειες και να μην αναπτύσσονται καταχρηστικά φαινόμενα, που αντιβαίνουν κατάφωρα στην χριστιανική ηθική και το κράτος δικαίου.

Θεωρούμε ως εκ τούτου ότι πρέπει να απαγορευθεί ρητά κάθε πολιτική και κομματική δραστηριότητα των θρησκευτικών λειτουργών, όχι ατομικά ως πολιτών αλλά υπό την εκκλησιαστική τους ιδιότητα. Αυτό ισχύει τόσο για τους ορθοδόξους ιερείς όσο και για τους λειτουργούς άλλων δογμάτων και θρησκευμάτων. Οι έννοιες της θρησκείας και της Εκκλησίας πρέπει, σε μία δημοκρατική κοινωνία, να συνδέονται αποκλειστικά με πνευματικά καθήκοντα και με κοινωνικό έργο.

Επίσης, είναι απαραίτητο να υπάρξουν μηχανισμοί ελέγχου και διαφάνειας στα οικονομικά των εκκλησιαστικών ιδρυμάτων της Εκκλησίας της Ελλάδος αλλά και όλων των άλλων δογμάτων και θρησκειών που ακολουθούνται στην χώρα, έτσι ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι δυνατότητες παρεκτροπών και φαινομένων συναλλαγής. Το Ελεγκτικό Συνέδριο θα μπορούσε να αναλάβει αυτό το έργο.

Είναι σαφές ότι καμία κερδοσκοπικού χαρακτήρα δραστηριότητα δεν μπορεί να επιτραπεί για την Εκκλησία. Έτσι, οι μεγάλες δωρεές προς την εκκλησία θα πρέπει να φορολογούνται, ενώ η πώληση ακινήτων και μάλιστα σε τίμημα υψηλότερο της αγοράς τους θα πρέπει να φορολογείται ως πράξη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Επίσης, οι τόκοι των καταθέσεων της Εκκλησίας όπως και οι κάθε είδους πρόσοδοι από τυχόν εκμετάλλευση γαιών και ακινήτων (πχ είσπραξη ενοικίων) θα πρέπει να φορολογούνται, όπως συμβαίνει με όλους τους φορολογούμενους. Οι φόροι αυτοί θα μπορούν να κατευθύνονται σε ευαγή και φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Εφ' όσον η Εκκλησία ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου δεν έχει κανένα λόγο να ιδρύει και να διαχειρίζεται Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, όπως άλλωστε δεν το πράττει και το κράτος ούτε να διατηρεί υπηρεσίες που υποκαθιστούν το έργο της πολιτείας. Η περίφημη ναοδομία θα πρέπει να καταργηθεί άμεσα. Το ελληνικό κράτος διαθέτει πολεοδομικά γραφεία, τα οποία είναι και τα μόνα αρμόδια για πολεοδομικά θέματα.

Η ύπαρξη επικρατούσας θρησκείας δεν αντιστρατεύεται την θρησκευτική ελευθερία. Οι άλλες χριστιανικές ομολογίες και οι άλλες θρησκείες εντός της ελληνικής επικρατείας δικαιούνται εξ ίσου απόλυτη θρησκευτική ελευθερία, στον βαθμό που δεν διαταράσσεται η έννομη τάξη. Στο σημείο αυτό, χρειάζεται ιδιαίτερα να αντιμετωπισθεί το (διεθνές) φαινόμενο της παράνομης έως εγκληματικής δραστηριότητας ορισμένων σεκτών, οι οποίες δρουν υπό θρησκευτικό μανδύα και γι αυτό καταχρηστικά επικαλούνται το αγαθό της θρησκευτικής ελευθερίας.

Θεωρούμε σκόπιμη την κατάργηση της απαλλαγής στράτευσης για τους θρησκευτικούς λειτουργούς.

Η ιδιαίτερη ευαισθησία για την προστασία της θρησκευτικής ελευθερίας καθιστά αναγκαία την πρόβλεψη του ποινικού αδικήματος του προσηλυτισμού, με σαφώς όμως προσδιορισμένη την αντικειμενική του υπόσταση και με ποινές ανάλογες με τη σοβαρότητα της προσβολής του προσηλυτιζόμενου. Η πρόβλεψη αυτή δεν θίγει την

ελευθερία δράσης όλων των θρησκευτικών λειτουργιών στα νοσηλευτικά ιδρύματα και στις ένοπλες δυνάμεις.

Η διδασκαλία των θρησκευτικών στα σχολεία συναρτάται με το δόγμα που ασπάζεται κάθε μαθητής. Οι ορθόδοξοι μαθητές, σύμφωνα με το άρθρο 16 § 2 του Συντάγματος, που ορίζει ως σκοπό της παιδείας την ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης, εμβαθύνουν στην ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία. Οι μαθητές των άλλων δογμάτων απαλλάσσονται από το μάθημα των θρησκευτικών και διδάσκονται τις δικιές τους θρησκευτικές αρχές, με τον τρόπο που οι οικογένειές τους επιλέγουν.

Τέλος, απορρίπτουμε κάθε εργαλειοποίηση της θρησκείας για σκοπούς που αντίκεινται στην ελληνική νομοθεσία και στην δημοκρατική λειτουργία της χώρας. Υπ' αυτήν την έννοια, κρίνουμε αυτονόητη την ανάγκη να πάψει η Ελλάδα να αποτελεί τη μοναδική χώρα της Ευρώπης στην οποία ισχύει ακόμη για τους μουσουλμάνους ο θρησκευτικός νόμος της σαρία.